

Ignatius, Saint, of Loyola

— b.110. f.46.

79. Donne, John
CONCLAVE IGNATI:

Siue

EIVS IN NVPERIS
INFERNI COMITIIS
INTHRONISATIO.

Vbi varia

De Iesuitarum Indole,
De nouo inferno creando,
De Ecclesia Lunatica instituēda,

per Satyram congesta sunt.

ACCESSIONE ET APOLOGIA
PRO IESVITIS.

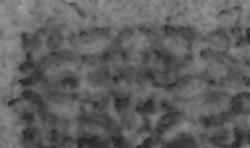
Omnia

Dnobus Angelis Aduersariis, qui Consistorio Papali, & Collegio
Sorbona praeſident, dedicata.

СИБИРСКИЙ

СИБИРСКИЙ

Typographus Lectori.

UTORUM quaris? Frustra. Ignotor enim est Paparum olim Parentibus. Si tamen conjectando pruritulabores, habe à me quod de illo amicus, cui librum legendum miserat, ad me scripsit? Euul-
gari ista noluerat Autor: indignum ratus tam
re ipsa seriat grauique quām cā quām in alio, ante edito, libro
sibi proposuerat, seruaratque grauitate, ad hoc scriptioris
genus descendisse. Ego contra, aries instruxi meas, hinc ar-
gumenta, inde exempla eduxi. Proposui ingentem Eras-
mum; quem, et si unum è nostris Prædicantibus eum ap-
pellet Scribanius Iesuita, in suis tamen libenter numerat
In Contro. fol. 106.
Coccius. Eius autem Sarcasmis, huiusque generis velitatio-
nibus, non minus debere Ecclesiam nostram fatentur Aduer-
sarii, quām ipsi Luthero strenuè in acie dimicanti. In
mentem etiam ei reuocauī, quām hoc sit ipsis Papistis
familiare; quidque hoc in genere fecerat Rebuccus trans
fuga, tam in illis libris quos Salmonées appellare voluit,
quām in altero Cubale des Reformés nuncupato, cu-
ius si non Autor, certè Apologista fuit. Nec illo, hoc in ge-
nere, inferior, quisquis fuit, qui Macer dicitur: qui differ-
tationem detremenda illa in Venetos Pauli s. excommu-

LECTORI.

4
 nicatione, aliquaque rebus animarum salutem spectantibus,
 Risi & Lubentia consecratis. Vixque, non ut iste an-
 cor in re (si personas spectes) leui, (quid enim Iesuita futi-
 lius ?) lusisse, genioque induluisse contentus, in ipsis Prin-
 cipes, & unctos Domini petulantissime insurgit. Addidi
 etiam, longè longè modestiora hac esse, quam quæ ab ipsis,
 in cimilibus eorum bellis, cum Paparum, Cardinalium-
 que famam, per Lucianum Rediuitum, Pasquillum
 suum dilaniant lacerantque, quotidiè euomuntur. Succubu-
 it, librumque mei iuris fecit: quem tibi Proculum, & (quod
 ipse valde vult) in hoc genere Posthumum, in exteris o-
 ras emitendum mitto. Ingenuitatem eius, candoremque,
 & animum ad partes conciliandas studiosum, alterum librum
 testari manuit. Humanam imbecillitatem edoceat iste; quam-
 que difficile sit, homini in Iesuitarum scriptis gestisque ver-
 fato, ita Iesuitam penitus exuere, ut nihil de eorum
 sordibus, Petulantia & Leuitate
 contrabat. Vale.

ANGE-

CO N C I V A L I C O
ANGELIS T V T E L A
RIBVS, CONSISTORIO PA
PALI, ET COLLEGIO SOR
bonæ Præsidentibus.

OBILLISSIMUM pare Angelorum, ne nunquam vos con-
uenisse diceretur, semper autem vos mortuo abhorrete, &
semper *Aversa facie Ianum referre,*
his saltam in cartulis meis vos vnaire tentani, non ut lites
vestras componam, nec enim à vobis in me compromissum
est; sed ut de communi vobis inimico caueatis, quæ yidi-
teferam. Eram in Ecstasi: &

animula, vagula, blandula,
Conus boffsq; corporis.

Per omnia liberè vagata est. Omnes Cælorum numerabas Contignatio-
nes & volumina. Omnes Insularum natantim, omniumque in firmamen-
to hærentium, situs, dimensiones, natumis, populos etiam & politias con-
plexa est. De quibus tamen adhuc silere, ingenuum videtur, ne aut *Galea* *Numius* *de*
fiat iniuria, qui cæteros mundos, Astra scilicet super accessuunt, sibiique ob-
noxios fecit, aut *Keplero*, cui (ut ipse de se testatur) à *Tychone Brabemor-* *Desilio in*
tuo, cura incessit, ne quid non in calis se in scio existeret. Datur enim ex lege locus *Cygnus.*
præventioni; & quæ prius didicerant, edisserant priùs. Hoc tamen à me non
dedignentur accipere, nusquam *Enochum* inuentum aut *Ediūm*. Supera cùm,
perlustrasse omnia, cum sicuti

— *opera frumenta scandent*
— *Etbercum montem tangens vicinia solis,*
Hymnu ad Phæbi plectrum modulatur Alanda;
Compressa velis, sandem ut remearet, alarum,
Tam subito recidit, ut saxum segnissimis.

Ictu oculi, etiam & Inferos video in conspectu meo positos. Et perspicillis,
nescio quibus, credo iis Deus quibus, *Gregorius Magnus* & *Beda* animas.

3 CONCLAVE IGNATI

micorum, & corporum ergastulorum excessorum. Etiam & alterando nomina
 quinque de facie inveni etiam opumque qui nunquam sed, tam feliciter sem-
 per dignoscabant, cum aut in cordis exolantes, aut viuis se immiscentes
 viderent, Ideo omnes viscerum terrae meatus, omnes omnium gentium
 & seculorum incolas mihi repente familiares factos. Tali aliquo vium Or-
 gano, sed ad aures accommodato puto Robertum Aquinatum, cum proli-
 xam Christi in cruce pendentis Orationem excepit. Tali etiam, qui Sermo-
 nem Christi in laudem patris sui Iosephi habitum, Adriano Sexto dedicauit.
 Suburbia autem inferi (de vtroque *Limbo* loquor & *Purgatorio*) fateor me-
 ita negligenter pretergressum, ut nec viderem: ad noua enim, nec ante de-
 tecta, audiè rapiebar. *Purgatorium* autem cum iam per annos fecerit, in Ro-
 mane Ecclesie aliquibus angulis, & nonnullis credi videri possit, (ab eo
 scilicet tempore, quo Vaticinia Homeri, Virgilii, ceterorumque Papista-
 rum Patriarcharum, Concilium Tridentinum implere voluit, & non una Tran-
 substantiatione contentum, aliam etiam statuere in animum induxit, ut
Fabula scilicet in *Dogmata* mutarentur) nimia diligentia indignum mihi
 protus videbatur. Ad penitiora igitur progressus, vidi locum secretiorem,
 ipsique Luciferi fere proprium, ad quem incundum iis tantum ius erat;
 qui ita aliquid noui in vita moliti fuerant, ut & antiquitati barbam velle-
 rent, & dubia & anxietates, scrupulosque inuicerent, & post inuectam
 quiduis opinandi licentiam, tandem prorsus contraria iis quæ ante sta-
 tuta fuerant, statuerent. De quo loco, aliquâ nos noticiâ dignatus est
 Thos. Mici.
 omni unio.
 Thos. 6. cap. 29. Lucifer, cum abhinc annis amplius ducentis, in epistola sua ad Cardinalem
 S. Sexti, ei promittit locum in inferiori parte sui aeterni chaos, palatio suo. Hic
 de supremo loco adhuc litigare visi sunt Bonifacius Papa tertius, & Maho-
 met. Ille de veteri religione expulsa, hic de nouâ inducta gloriatur: uter-
 que magnum diluvium. Sed Mahometum, tum quia aliquid veteri Testa-
 mento dare videtur, tum quia quasi Coepiscopo usus est Sergio, in Alcorane
 concinnando, item perditum metuendum est; quia satis Luciferi, su-
 premo iudiciliquet, (quomodo enim id cum lateret, qui id Papæ in men-
 tem insinuarat?) Bonifacium non solum politiam Israëliticam in testamen-
 to veteri extrectam, demolitum fuisse, cum viam Pontificibus sternet, &
 super ceruices regum ambulandi, sed & ab omni exemplo & coadiutore
 abstinuisse, cum nouum hoc, quod ipse Gregorius (Papa non adeo insi-
 piens, nec modestus nimis) nomen abhoruit, usurpare satagbat. Ade-
 de etiam quod Bonifacio accedunt quotidie noui aduocati: nam post e-
 meritos fere Franciscum, quorum in una acie, in uno capitulo, viderat
 Sedilius Apa-
 log pro libro Cä-
 feram lib. 2. cap. 2. corum magister Franciscus 6000. milites, qui cum adhuc eō viuo, in Ty-
 rocinio militabant, 18000. demonum in auxiliis habuere, non paucum Je-
 suite

CONCORD AVENUE

CONCLAVES VENITI

ut perfaciendū. Niū se ex genere puero nō excedit. *Luciferus* nō potest
 "Copernicū) astrolabi perfaciendū, nec in vīa ater huius locutionis, sed
 Lucifer, is sum, qui mihi miseris in contrarium mundi deversi re vīa cum nō erit
 "gastro, hac terrena, ad cœlos ita vocat, ut nec Deus noster suā vīndictā
 "Ipsumque solem officio sum nimis speculatorum, & scelerum proditorum
 "tuisque inimicū, in imā mundi ab initio. Putebit barc tanta aliquid mihi
 "re aliqua non imolitis, mihi totam mundi machinā versanti, & pene nō
 "vō Creatori, occidetur? Nec quid pater ea addidit. Hæsit autem the-
 ditabundus Lucifer, quid enim faceret? Introitum negare bene merenti, ini-
 quum. Dare ad summam spiranti, periculosum. Nec enim maiora tentasse
 ante lapsum, ipse sibi visus Lucifer. Hæbit certe quod fatis commode op-
 ponere potuit, noluit tamen eloqui, ne sibi metuere videretur. Animum autem
 eius perspexit, homo valer, qui prope Cathedram stabat. *Ignatius Loyola*, ita
 Damone imbutus, ut & ipsum tentasse potuit, nec id solum, sed & (quod
 vulgo dicitur) possidere. Hic de ingressu suo certus, consciusque multarum
 Myriadum ē sua familia, ad hunc locum anhelantium, ceteris omnibus se
 opposuit. Damnari non vetuit, sed dominaricos noluit. Etsi autem cūm ē
 viuis excessit, erat omnium literarum prorsos imperitus, ipsaque *Prolema*
 & *Copernici* nomina ignoraret, utpote cui persuaderi potuit, vocabula *Al-
 magestum*, *Zenith*, *Nadir*, *Sanctorum* nomina esse, & in *Latinum* reponeretur
 da, & *Ora pro nobis*, iis adiiciendum, postquam tamen in infernis verlati ce-
 pit, à *Iesu* suis quotidianie accedentibus, aliquid didicit. Etiam & dum in
 lumine inferni hærebat, hoc est, à quo se Papæ arbitrio mancipauit, non
 "nihil delibauit. His instructus, ita *Copernicū*, aggreditur. Itane *Luciferum*
 "nostrum te tibi conciliaturum speras, si cum genere Astrorum dignatus
 "fueris? qui ante Astra condita, non solum in cœlis fulserat, sed & ciui glo-
 "riæ satur, colonias suas & domicilium in hanc Monarchiam transtulit.
 "Nobile nostro Ordini exemplum, regna longinqua perlustrandi, inua-
 "dendi, occupādi, Luciferus nostro, ciuiusve a seclis honor esse possit, ex Astro
 "Lucifero, Venere? cuius faciem, quam dignati semper suimus auersatiq;
 "ex hoc liquet, quod ea ferè auersa prepostaque utamur. Quin potius de
 "Lucifero *Calaritano Episcopo*, glorietur Lucifer noster: nec ideo tantū quis
 "in *Hermeticographi* locum innenit, ob solam animæ propagationem affe-
 "tuerat, sed de hoc potissimum, quod primus omnium in dignitatē Im-
 "peratoriam insurgere ausus est, ipsique Imperatori nomina *Amichriſti*,
 "Iude, aliaque stigmata inurere. Tu autem quid noui commentus es, quod
 "Lucifero in lucrum cedat? Laboret, ocietur terra: quid intereat? Nec enim
 "hac confisi terræ evectione, homines iterum ad Tumres adificandas, Deo-
 "que minitandū se accingunt, nec ex hoc motu terre inferna non esse con-
 "cludunt, peccantium insipientur. Omnia ut ante credunt, per-
 agunt

August. Capi.

igitur. Adde quod & dignitati doctrinae tuae deum hic, & iuri titulorum ad hunc locum accedendi detoget, quod etiam vera esse possunt, quae afferis. Si quid tui iuris igitur, si quid honoris, hac in ea acquiratur, id eorum Claudio nostro debetur, qui se tibi, & veritati in omnium animos gliscenti tempestiuè opposuit. Ille enim rixarum illè pugnarum scholasticarum (nec quid amplius in hac re adhuc sperandum, quam ut magis necessaria, has ob lites, negligantur) autor dicenduserit. Sed nec hoc nomine solum honore afficiendus, sed & ob labores eximios in *Calendario Gregoriano* exantatos, quibus & Ecclesiæ pacem, & cœnilia negotia egregiè perturbauit. Adde quod & cœlum ipsum vim passum inde videtur, mandatisque eius obsecutum, adeo ut *S. Stephanus, Iohannes Baptista, ceterique qui certis diebus, statisque temporibus, ubi Reliquiae eorum asseruantur, miracula edere iussi sunt, iam non amplius festum ut solebant, exspectant, sed decem ante dies excitantur, & ad ea peragenda è cœlis descendere coacti sunt.* Hæc verè noua, & inaudita. Tua autem, non tua dicenda sunt, cum ea, longe ante, *Herachides, Ecphantus, Arystarchus* in mundum protruserant, qui tamen cum ceteris Philosophantur turbis inferius quiescentes, ad locum istum, *Heroibus & Antichristianis* reseruatum, non aspirant. Nec adeo inter vos conuenitis, ut sectam ducere valeatis, cum & tu aliorum, *Tycho Brahe* tuum alii eius schemata ordinemque peruertunt & immutant. Recedat igitur ad sua castra, *Horrende Imperator, Mathematiculus* iste: Si quando patres nostri Ordinis Decretum Cathedrale à Papa eliciunt, quo de fide credendum definiatur, *Terram non moneri, & contrariis Anathema infligatur, & Papæ id statuenti, & Copernici sectatoribus, si qui eum inter Papistas fuerint, huius loci dignitas fortasse non denegabitur.* Annuit Lucifer: qui scit, ut sol suns, *Copernicu*, nec verbum missit. Eius autem locum occupat ab eo proximus: cui Lucifer, Et tu, quisnam es? Ait ille, *Philippus Arreolus Theophrastus Paracelsus Bombastus Hohenheimus*. Tremuit Lucifer, quasi à novo Exorcismo, putavitque esse potuisse primum versum primi Ioannis capituli, qui semper in Exorcismis decantatur, ex Biblio Hibernali aut Wallie iam excerptum. Cum autem nominis texturam esse agnoscit, se colligit, & erectus. Quid ad *Imperatorem Satanam Luciferum Belzebub Leniacham, Abaddon dicturus* es, dixit. Subiungit ille, Inimicorum tibi foret, *Glorioso Imperator, facta mea coram te enumerare, quasi non à te profecta fuerint omnia quæ per me Organum tuum & Cunale fieri visa sunt.* Cum autem potius tibi preceo futurus sim, quam meorum facinorum buccinator, non fuit silenda omnia. Preterquam quod igitur *Medicos Methodicos* arte mox ipsam ita in contemptum adduxi, ut iam penitus periisse videatur ipsa medicina: hoc

*Harley defense
des Jésuit. mes-
di. 6.*

« multi tempus annum fuit & antiquissimum, ne aeternam aliquam voluntatem
 « Canone vero certe stabilitatem. Volui enim ex incertis, laceris, lacunosis
 « his experimentis meis omnia periculose hauriri. In quibus prohandis,
 « quorū homines cadasera effecti? Cumque in illa tempora incidērim,
 « quæ moribis paradoxis abundabant, quorum fere omnium centrū erat &
 « cloaca, quæ tunc tremere incipiebat, lues venerea, ceteram eius facilemque;
 « curationem omnibus spondebam, ne quenquam à libidine absternerem.
 « Cumque omnia ferè venenosā ita à natura compatata sunt, ut sensibus i-
 « phis ingratā se perfacile prodant, & p̄scauerti possint, per me factum est,
 « ut sc̄mota hac qualitate proditoria, ruto exhiberi possint, nec ramen lan-
 « guidius officium præstent suum. Hęc omnia per Mineralia facta oratione tua
 « exequutus sum, ignibusque tuis; nec tamen de p̄mio desperandū, quan-
 « doquidē harum innouationū primus tibi minister fuerim, & instru-
 « mentum. Observabat iam in fronte Luciferi exortam tempestatem &
 « gnatus. Erat enim ipse eiusdem cum illo temperamenti, & illi utique
 « compatiebatur. Ut igitur illum à Paracelso liberaret, Noli, inquit, puta-
 « re tibi hic licere ad nominis mensuram Orationem protrahere. Faten-
 « dum est, te magna, & magno Luciferi ministro digna aūsum; cum & arte
 « tua hominem in Alembicis generari posse & confici gloriatus es, & etiam
 « immortalem fieri. Nec dubitandum est, quin ex Commentariis tuis,
 « in libros sacros, in quibus prorsus ignarus eras, multi errandi ansas & oc-
 « casiones arripuerint. Ideone tamen ad penitiora hęc loca tibi patefacien-
 « dus aditus? Quid ex ipso assecutus es medicina, quod nos *jesuiti* la-
 « tet? Etsi enim à Ribadeneyra nemo è nostris exhibeatur, qui de te me-
 « dica scripserit, quantum tamen ea in facultate valeamus, testem appel-
 « lo *Pontificem maximum*, qui nobis priuilegium concessit medicinam
 « exercendi, coque nomine morientibus assistendi, quod aliis Monachis
 « denegatum est, quibus enim animus tradiderat, corpus denegaret?
 « Cūm autem & potestatem, ipsam quoque medicinae scientiam penitiam-
 « que per Bullam suā omnipotentem in nostrā nullissime sūre putari po-
 « test, cūm præsertim qui finem alicui concedit, media etiam ad finem
 « necessaria, ex regulis iuris concessisse semper credatur. Liceat autem ve-
 « ra coram te, *Imperator horrende*, profari. Metallis istis, regni tui thesau-
 « ris, visceribusque male abutuntur isti, profanantque. Quid enim te
 « medicamenta iuvant? Mollis certè res est, & fœminea medicina. Cūm
 « *Medicina in se à natura, ut sanguinem educat, longè à studiis no-*
 « *stris amouenda erit. Cur autem ad morbos propellendos, vitamque protra-*
 « *hendā, quæ tua sunt adhibentur? Nōnne æquū est, fratri & Collegæ tuo*
 « *Pontifici Romano, qui in superficie terræ tuae dominatur, regnumq; tuum*
 « *quondam auget, hęc à te subsidia ministrari? Illi debetur aūsum, illi gemmae*
 « *in grec.*

*Bulla 13. in
Gratze. cons.
Hesemann.
Mescenius de
mansi. Ecl.
misi. cap. 7.*

*Magis. Thür.
1592.*

CONCLAVE IGNATI

in gremio tuo delirescentes, quibus Principes teatra per proceros tua-
 gnatessque suos ad eius obsequia, mandataque capienda, illaqueare
 possit, & incitare his præterum temporibus, cum ferè vniq; præsumpta
 & vicitigalia ei passim denegentur. Illi ferrum, metallaque minus gene-
 rosa, ad machinas cōficiendas, illi mineralia ad venena nara, illi nitrū de-
 betur, & pulueris tormentarii clementia omnia, quo reges, regna, aulas,
 foræ, tribunalia, demoliri possit, & denastare. Nec etiā Nonarorū gloriæ
 verè meretur *Paracelsus*, cuius doctrinam, ad antiquissimata epora referit
Senesinus, aliiq; eius sequaces. Satis igitur tibi satisfactum putas, si Le-
 gioni Medicorū Homicidarū, Principum in peccatis veneno sublatorū,
 mulierumque fucis & facierum medicamentis lascivientium, quorum
 quotidie ex Academis tua, ingens ad nos aduolabit numerus, præsi-
 ciaris. Sorte sua contentus, loco cedit *Paracelsus*, succedit *Machia-
 uellus*. Qui cum Ignati procacitatem, proteruiamque animaduerterat,
 qui in *Adiuvati Regis* munus, non vocatus, se insinuarat, indignam
Florentino ratus hanc stupidam *Copernici* & *Paracelsi* patientiam, homi-
 num Germaniam suam redolentium, tela aliqua venenata in *Arsemans*
 suo Italo confecerat, in emeritum istum *Pampelunam* militem, *Gallospani-
 cum* *Hybrida*, proīcienda. Cūm autem videret, *Luciferum* semper eius
 dicta approbare, mutauit ē te nata subiō consiliū; aliamq; mentē induēs,
 ad *Ignatum* ipsum vni *Lucifero* secundū, orationem vertere statuit; tā ut ea
 arte eum demuleeret, quām vt *Lucifero* eum suspectum redderet, ne per
 honores titulosq; speciosos *Ignatio* oblatos, acceptosq; ipsius honor nubē
 aliquam aut ecliptiū pateretur, aut ille homines politicos, & rerū ciuilium
 peritos, ad suas partes attrahēndo, res nouas in regno suo moliretur. Ita i-
 taq; locutus *Machiauillus*. Horrende Imperator, tuq; eius *Demon* vigilan-
 tissime, *Ignati* pater, qui & huius Aulæ Archicancellarius, & Præsul sum-
 mus summæ Synagoge, nisi & hic quoq; *Romana* Primatū suū obtinere
 credenda erit liceat mihi ante quā ad meipsum descendā, quædā de stu-
 penda vestra sapientia, huiusq; regni politeia, meditari, profari, admirari.
 Meminisse digneris, summe imperator, quādiu à passo *Nazarenos* solitariā
 quendam sterilemque vitam, & Eremiticam degere coactus sis. Tandem
 autē qui tuus in cœlestibus imitandis semper mos suis ex nimio amore
 tuo, tibi genitus est filius dilectissimus, qui tibi stat à dextra *Ignatu*. Ex
 utrisque autem procedit *Spiritus*, à vobis in mundum missus, qui
Mura & *Coronis* insignitus, Ecclesiā vestram militarem gubernat.
 Eius autem filii, quos aut in terra reliquit *Ignatus*, aut posthumū nati
 sunt, quam recte cum *Spiritu* tuo *Pontifice Romano*, viri *Equinocti* dici
 possunt. Nec eo solum sensu *Equinocti*, quo Legati Papæ in tuo Conci-
 tuo *Niceno* dicti sunt *equinocti*, quia idem sentiebant, idem loqueban-
 B 2

C O N C L A V E' I G N A T I.

et tunc, sed postea ob introductam in membra nouam Equiuocationis
 et autem. O eximios & incredibiles Hypocritas! qui non ex fragmentis
 et marmoreis, sed ex ipsis Inferni Archivis, ex ipsa Luciferi, Papa, Ignati,
 virorum vere & quiuotorum mente, linguam *Turris Babylonice* dum ob-
 tutam, iterum resuscitarunt. Me autem quod attinet, O nobile parlim-
 peratorum, et si ut liberè fatear, quæcunque à me facta sunt, vbi de *Is-*
suis erit mentio, puerilia certè dicenda erunt, (nec enim hoc mihi de-
 negari spero, me saltem Alphabetaria quædam Elementa præstruxisse,
 & paedagogiam, viamq; ad altiora præparasse) tædet me tamen pudet-
 que, vna cum futili hoc chymericoq. *Copernico*, & caduero so vulnere
Paracelso, serie me collocati. Indignor, ianuas illas, quibus adeundis
 illis aliqua spes esse potuit, mihi non sponte aperiri. Mitius tamen, de
 temeritate & societate *Paracelso* doleo, quippe qui in lanienis & carni-
 ficiis humanis satis exercitatus, de *Iesuitarum* gratia bene sperare po-
 tuit. Qua & ego via incedebam semper; ideoque sacrificia *Gentium* &
Indorum, quæ sanguinis effusione ferè peracta sunt, (quibus non solum
populus, sed & ipsi Sacerdotes, ad res magnas animati erant) molibus
Christianorum sacrificiis præferebam. Vell, m' sane, si mihi optio dare-
tur, panem, quam vinum, Romanam Ecclesiam à populo sustulisse, cum
in hoc aliqua saltem species sanguinis effungi poterat. Nectu *Reveren-*
de Antistes Ignati, ab hoc abhorruisti, qui cum primam ætatem bellis ca-
strisque consecratus, post à vulnere recepto in utilis redditus, & ineptus,
non solum de bello spirituali Ecclesiaz inferendo serio cogitasti, sed &
sicariiis tuis vias in regnum cubicula aperuisti. Quam dignitatem, non
soli ordini tuo reseruasti, sed eti si fatendum sit somitem & fundamen-
tum huius doctrinæ apud vos manere, vobisque peculiare esse, tamen
(qua summa præditus es liberalitate) non dedignatus es vicaria opera,
aliorumque manibus, his in negotiis aliquando usum fuisse. Vobis igi-
tur, animos suos, & fortitudinem debent tam illi qui toties *Angliam*
frustra aggressi sunt, quam qui in *Gallia*, ingentes ausus suos ad finem
perducere. Si tamen nec nisi *Nonatoribus*, iisque solis in re *Christianæ*
versatis, idque magno cum eorum damno & detrimento, aditus iste
decernendus sit, non video quin proximus à *Iesuitis* etiam accersitis in-
trocam ego: qui non solum vias edocui, quibus per perfidiam & Religio-
nis simulationem, respubliæ liberæ ab uno aliquo occupari possint &
usurpari, sed & populum ea iniuria affectum, artibus meis armavi, qui-
bus inter se tutius conspirare, seque de Principe vlcisci, tyrannum tol-
lere, & damnum resarcire valeant: vnde utrinq; (tam à Principe quam
à populo) messem vberem, & nobile huic regno incrementum attule-
tim. Hac oratione non mediocriter permotum notaui *Luciferum*, & ad

Ma-

IGNATI CONCLAVE

*Machiauclum inclinare. Nam *Parvulum* quendam *Ignatium* (nec
citur) cum agnouit. Viderat autem semper *Clavis* *Machiauclum* quocidam
facile sponte, turmatim, ad inferos deuoluere, ut pote qui in conscientiam
peccare suet. *Lucis* autem ex desidia quadam & negligentiâ sola omis-
sione plerisque delinqueret. Præmia igitur ex æquo se debere *Machiauclum*
putauit, qui eos ita loquitos implicito que ad egregia cruenta que facinora
excitasset. Adde etiam quod, cum introitus *Ignatio* negari non potuit,
cuius ambitiones & molitiones perspectas habuit *Lucifis*, idoneus ei vi-
debatur *Machiauclum*, & necessarius, qui cum altero componeretur; ut
sequata per illos lance, ipse tunc vivet, & venena inter se commissa in-
nocua redderentur. Hoc autem *Ignatum* latere non potuit, *Dæmon* i-
pso solertiorem, & *Lucifero* Luciferiorem. Prodit igitur *Ignatum*, ad genna-
se deuoluit, pronusque in terram *Luciferum* adorabat. Nec hæc certè per
Yasqnum Idolatria dicenda erit, quia quem putauit verum Deum, erit
in *Dæmonis* specie adorauit. Clamauit autem, monuitq; *Ignatum*.*

— Tanto fragore boarque,

*Ut nec sulphurene pulvis, quo tota Britannia
Insula, per nimbos Lunam volvasset ad imam,
Si cum substratus Camere, conceperat ignem,
Æquando tremeret nostro fragore boarque.*

Hæc tandem, cum articulatus loqui potuit, locutus est: In te, *Nefando* «
Imperator, *Pontificemq; Romanum*, *Imaginarium* tuum, (siue cum *Gratis* «
no verbum accipiat, qui scripturas sanctas *Imaginarias* appellat; siue «
cum illis qui *Imaginarios* vocant qui *Imaginæ* ferunt *Imperatoris*) in Or- «
dinem denique nostrum, immane quantum peccare ausus est tenebrio «
iste *Florentinus*? Ecquis enim rante illum hoc genus iniurie, calumniæve «
commentus est, ut *Luciferum* adulari, captare, irretare se posse spera- «
ret? Certè quem quis adulatur, laudesque, sua opinione non debitas «
offert, cum longè lemet inferiorem putat, cumq; captiuum ducere; & «
de eo triumphum agere, sibi non iniuste videtur. Irrisor semper est, qui «
adulatur, aut paedagogus. Subesse enim potest, & in ipsa adulatione, ho- «
nestum quoddam erudiendi genus. Cum enim virti principes, iis virtu- «
tibus quæ ad munus suum necessariæ sunt, imbui dicuntur & ornari, «
tanta inde adhortatione, ad eas acquirendas excitantur. Tene autem «
iste irritere ausus, aut (qua maior iniuria) docere? Illumve ex animo «
laudes tuas effari credendum erit, & non potius *Gratiani* leuitatem imi- «
tari, qui te *Principem mundi*, ita ut *Rex Scaecchorum*, & *Cardinalis Rau- «
nae*, per detractionem dici, scribit? Vir iste, cum nuper in viuis dègeret, tan- «
tum suo ingenio tribuebat, ut nihil se auxiliis insinuationibusque tuis «
debere putauit. Tantumque absuit, ut te inuocaret, tibi immolaret, ut «

C O N C L A V E I G N A T I

" nec regnum vobis agnoverit, nec etiam te in rerum natura esse credide-
 " rit. Farcor quidem eandem cum habuisse & de Deo sententiam, coque
 " iure aliquem hic ei deberi locum; Paganis etiam, & Gentilium Idolo-
 " latris superiorum. Inest enim in omni Idololatria falso que cultu, aliqua
 " Religio, aliquid etiam peruersa simplicitatis, & quod humilitatem sa-
 " pit, a quibus iste longe absuit, cum penitus Deum esse animo negaverit.
 " Quia autem haec serio putauit, & vera esse quae affirmabat, credidit, non
 " illis adaequandus erit, qui verum Deum satis edocti, in eius inimici ca-
 " stris tamen militarunt. Nec nobis virtus verti debet, quod aliquando in
Flagel. Damo. " *Exorcismis* male a nobis audias; *Hereticum, Ebriosum, Snsurronem, Bestiam*
Hungaria. " *scabiosam* te vocemus, *Elementa ne te recipiant coniuremus, indissolubilem da-*
 " *missionem, cruciatumq; mille millies solito maiorem minutemur.* Hac enim
 " ex tacito pacto inter nos fieri satis nosti, & ex mysteriis, huic *Neophyta,*
 " & in *Synagoga nostra, Catechumeno,* minime patefaciendis. Quod etiam
 " de *Aqua Iustrali, & de Agnis Dei,* quae te horrere prudenter fingis, agno-
 " scendum est. Quibus certe si inesset vis aliqua, corpora morbis, animas
 " peccatis, elementa Dæmonibus, impressionibusque malignis purgandi
Summa Bulla. " (vti ex versibus *Urbani* quinti cum suis *Agnis ad Gregorium Imperato-*
 " *rum, verbo Agni Dei.* " *rem missi satis appetet*) & quum certe fuisset, vt in illos versus vires suas
 " exercuissent, & , si non *Heresibus*, at saltem *Barbarie* purgassent & *Solae-*
 " *cismis*, ne nihil in illis verum esse *Hæretici* dicerent, nisi quod in fine ha-
 " betur,

Par ergo minor tantum tota vales integra quantum.

" Quia autem in *Exorcismis*, præter alios, ausi sunt nostræ familie homines,
 " priuilegio speciali tribuendum est, quo nobis licentia datur, Dæmonia-
 " cos de te quavis interrogandi; cum alii omnes ad ea solum quæ rem na-
 " tam spectant, negotiumq; quod præ manibus habent, miserè obligen-
 " tur. Quod priuilegium, etiæ nec a *Vicario tuo, Pontifice Romano,* nec a
 " te certe manasse puto, laudandus tamè *Cottonus noster*, qui cum de quæ-
 " stionibus seditionis Dæmoniacæ proponendis interrogatus esset, vt se
 " liberaret, tale priuilegium ementiri ausus est, & audacia inaudita, no-
 " uoque falsificandi genere *Luciferi* Chirographum sigillumque ab eo
 " enim solo proficisci potuit effingere. Porro extra hanc in *Exorcismis*
 " libertatem, quam tibi semper nos exhibeamus humiles & mancipatos,
Lettera di Bi- " non aliunde quærendum est, quam exactis peruanis, vbi de *Barcena no-*
go Tarras. " *stro* legitur, eum, cum profunda nocte, sine teste eum in cubiculo salu-
 " tarat aliquis e cuius Angelis, protinus e Cathedra surrexisse, locumque
 " illum Diabolo, quem longe le digniorem prædicabat, resignasse. De in-
 " iuriis autem *Pontifici Romano*, ab hoc *Florentino* illatis, etiæ permulta di-
 " cenda

CONCLUDING SIGNATURE

cedat essent, faciet tamen ex hoc vno animus cuius dignoscere potest, quod l. 11
crimina vulgaria, popularia, tantoque viro indigna ei attribuantur. Genus u. 12
accusationis est parcus laudare: & eius dignitati detrahitur, cuius cum 13
laudes exiguae proferimus, omniaq; tamen dixisse videri volumus, ma- 14
iora reticemus. Viderat fortasse iste Catalogos aliquos *Casuum Reputa- 15*
torum, qui quorannis à Papis augentur; putauitque ideo Papas ea pec- 16
caria reseruasse, ut ea soli patrarent. Sed aut ignarus est, aut illis iniquus 17
nimis. Illinc licentiam peccandi populo ademisse censendi erunt, qui 18
Concubinas noti tantum dari patiuntur, sed aliquando iusserunt: qui- 19
que meretricibus partem patrimonii sui *S. Petrum* debere volunt? Mu- 20
lieresq; infami illo nomine meretricum onerari nolunt, donec 23000. 21
hominum admiserint. Cuins etiam Religionem professi, Academicos 22
meretrices in domo retinente expelli vetant, quia *presumendum* a iunt 23
Scholaras sine Meretricibus nolle vivere. Ille ne à piaculis alios absterrere 24
velle putadus, qui ita illorū securitati prospicit, vt doceat in omnibus se- 25
cunda tabule preceptis, totiusque legis moralis posse à se dispensari: 26
nec tā *Decalogi precepta principia dici posse*, nec *conclusiones necessario à* 27
primum deducitas? Ideoque (vti semper hoc docendi genus coluit) ex- 28
emplo Regulam illustravit, & de sorore ducta dispensationem dedit? 29
qui que in vno suo horreo, vrbe *Roma* tot reposuit indulgentias, vt no- 30
mini difficile sit, vna aliave hora 100000. annorum inde expromere 31
remissiones? Quam luculentus huius liberalitatis Pontificiæ testis est 32
Leo X. qui dicentibus semel Orationem Dominicam, & nomen *Iesu* 33 *Privilium*
(absit horror à verbo) ter iterantibus, 3000. annos concessit? Quam 34 *mendicantem* vni
profusus aut *Dispensator aut Calculator Bonifacius*, qui tot in vna *Lati- 35*
ranensi Ecclesia Indulgentias agnoscit, vt *nisi à solo Deo numerari non pos- 36*
sint.. Quid quod non solum plenaria detur ipsis *Franciscanus*, sed & co- 37
rum parentibus, etiam & in eorū habitu morientibus, etiam & id petenti- 38
bus, etiam & illo post mortem indutis, et si non petierant; & quinq; an- 39
norū indulgentia habitu osculantibus. Et tandem *Clemens 7.* prívilegio 40
vni Ordini dato, quod iam, vt & omnia alia, *lesuitis* cōmune factum est 41
locum aliquem iis subiectum visitanti, aut si eum locum nequeat alium 42
quemuis, aut si nec id possit, etiam illud volenti, Indulgētias omnes im- 43
pertit *concessas* & *concedendas* in orbe uniuerso. Et quamvis verum sit si in 44
illis Indulgētiis, certa pecunia summa determinetur (quod plerūq; 45
sit) pauperem qui id præstare nequit, et si fatis de peccatis dolat, 46
nullum tamen inde consequi beneficium, easque *Gerson* vocate au- 47
sus est fatuas & superstitiones, quæ pro vna Oratione enunciata 48
2000. annorum largiatur, tamen Pontificum animum liberalem, 49

" nec in peccatisibi reseruandis adeo sollicitum, satis facere quae coquuntur.
 " Si autem in centum annorum curriculo aliquis è fratre populi vnuus, ob
 " Sedemque ultimo tradatur supplicio, idque non tam ob admissam cul-
 " pao, quām ob ius *Principium Ecclesiasticum* debitum, ab illo exceptum &
 " usurparum, minus certe dolendum est aut queritandum, cūm solum ad
 " interrupendam præscriptionem fiat, in quam sibi vindicandam pro-
 " clives semper Laici fuere. Nec enim ita avarus in hoc genere deliciarum
 " Papa est, quin id estiam delibent (cardinali, quos *Carpidineros* (ele-
 " gantia certe tuis *Secretariis*, *Monachis* scilicet, *peculiani*) in Epistola tua
 " ad eorum vnum scripta, tibi visum est nuncupare. Cūm enim ita in Pa-
 " paem compaginentur *Cardinales*, ipsumque cius corpus fiant, vt nec san-
 " guinem in febre emittere possint, nisi eius licentia prius impetrata, quid illis de-
 " negandum erit aut quod peccatum 200. illorum speciosa præiugia ef-
 " fugere potest? quos ex Ecclesia Hierarchia, non magis quam ipsos Episcopos,
 " Papa tollere potest, cūm & à Deo instituti fuerant, & Apostoliq; prius *Cardina-*
 " *les* erant quam Episcopi. Quos etiam in Creatione, *Fratres* appellat, &
 " *Principes mundi*, *Orbisque terrarum Coniudicis*, &c, vt nihil desit, *Tot Reges*
 " sunt, quot *Cardinales*. O corpus horrendum; & vt in multis, ita in hoc in-
 " signiter monstrorum, quod speciem suam propagare non valent; cūm
 " nec omnes *Cardinales*, sede iam vocante, *Cardinalem* creare possint. His certe,
 " peccatorum non magis inuidet Papa, pluralitatem, quam beneficiorū.
 " Etiam & *Borgiam*, hac dignitate gaudere voluit, vt plura scelera uno a-
 " Etu, ingeniosa impietate congesset, quam, quod sciam, ex ipsis Ponti-
 " ficiis, aliquis conatus sit. Non enim solum fibulam soluit, pudicitiaq;
 " sive frenula laxauit, sed secunda ambitione exardescens, sexum mutare
 " voluit. Iuuenem autem, & imberbem, ceu fructus agrestes fastidiuit.
 " Nec enim satis à sexu muliebri discessisse alias sibi videbatur, nisi virile
 " haberet, venerabilem, barbaque spectabilem *Venerem*. Nec ibi con-
 " sistit: pergit ingeniosa libido. Paparum exoletos tamen solicitare nō di-
 " gnatur. Voluit ad *Civium Sodoma* licentiam pertigisse, qui *Angeli* in-
 " ire ambiebant: quo potuit modo eos imitatus, è sorte & portione Do-
 " mini, hominem è *Clero* sumit. Maius quiddam se fecisse ratus, cūm etiam
 " Dei Creatorem, Sacerdotem, sibi obnoxium fecisset. Nec tamen hunc
 " in choro quesiuit, aut claustro, sed vt satis monstruosam *Venerem*, habe-
 " ret, *Mariam* etiam voluit. Nec adhuc in *Auge* prodigiosa eius lasci-
 " uis; non certe. Quod addi poruit, addidit. Virum, Clericum, Episcopū,
 " non muneribus, non precibus aggressus est, sed vi stupravit, rapuitque.
 " Cūm igitur ex plenitudine potestatis, ad ea genera peccatorū deueniant
 " Papæ, quæ & exemplo carent & nomine, ita vt Papa *Paulus Venetus*, qui
 " faciem fuis tingens, fœmina videti maluit, *Dea Cybeles*, diceretur (nec
 sine

Thos. Nier.
 Numerus unis.
 Tract. 6. t. 29.

Radul Capri.
 de Eccles. uni-
 ver. fol. 4.

Azor. par. 2. 3.

4. 1. 1.

Mesonius de
 misere Ecccl.

Militans. c. 5.

Ibid. Idem c. 6.

Scappini de Iure
 non script. lib. 1.

cap. 25.

fine mysterio, cùm huic minimi Cincordi lacri sunt) nec nulli presentib. ex
 nis priuilegio vñi, suam alii licentia impetrant, nulli indigneque pra-
 uaricatur loquaculus iste cum Papatum dignitati satisfactum pueri si ex
 crimina aliis communia illis imputatur. Imperiorum translatio, Re-
 gnorum ruinæ, Regum Excommunicationes, depositiones, incendia, a
 bella, eorum insignia, & characteres proferenda erant. Etiā enim exem-
 pla de Imperiis à Papa mutatis, tam sepe à nostris decantata, vera non
 sunt, nec quid eiusmodi à Papis antiquis perpetratum fuerit, cùm ta-
 men nostri Ordines politici cæteris sagaciore, perspectum habeant,
 quantum ad Ecclesiæ incrementum conducat, hæc in principes iuris
 dictio temporalis, non solum id sibi licere Papis persuademus, sed & et-
 iam antiquitus ab illis factitatum. Ideoque *Canones Historiasque*,
 inuitas quamvis ad hanc sententiam detorquendas, curauimus. Etsi
 enim vñus è nostris, nobilem illū *Canonem, Nos Sanctorū*, eneruet, quo
 sepe hæc probari solita sunt, id tamen tum fecit, cùm & demulcendus
 Rex Britannie, legesque mitigandæ, & ipse nomen *Eudemonis* induerat.
 Ad se autem redeat, & *Academonem* profiteatur, nobiscum sentiet,
 quo etiam nomine ignoscenda est & *Cudsemio* sua temeritas, cum
Anglos Hereticos esse neget, quia in perpetuo *Episcoporum successione per-*
 manent. Videntur enim isti homines hoc in loco eorum translationi
 fauere, qui verba *Paulina* ita legunt, *Seruit et tempori, non seruite domino*, *Canonesque* è re nata interpretantur. De iniuriis autem nostro
 Ordini, ab hoc homuncione illatis, cùm in nobis & tua & Papalis
 lædatur maiestas, quibus quasi Dictatoribus Republica iam nutante,
 ab vtrisque mandatum est, *Videamus ne quid Republica detrimenti ca-*
pia, non est cur de vincita dubitemus. Hoc tamen est quod me pre-
 cipue excruciet, quod cùm me *Praesulem* vocet & *Antistitem*, nomine
 vobis horrendo & abominando, non i illum ex intima sua malignitate,
 hæc ad *Bellarmino*, *Toletique* votifragas ambitiones referre, qui *Cardina-*
latum aliasque dignitates amplexati sunt. Sed errat homo miser, & in
 nostris rebus ruidis, ignarus, eos non solum ex hoc quod in Papæ cor-
 pus coalescunt, summo suo bono, finique ultimo, centroque fælici-
 tatis, huic *Luciferi* Cameræ reddi proximiores, sed & etiam ex ipso
 peririo, votique iusti contemptu, nouum ad eam ius iis acquisitum
 esse. Martyrium quippe nostrum Cardinalatus est: & quamvis non
 multi ex nostris iis polleant viribus, vt ita Martyres se fieri patientur,
 gaudeantq; Pontifices tam in alias familias transferre persecutionem,
 iis tamen qui tantas viros assequunti sunt, vt pote qui majoribus prælaru-
 ris aucti, ad maiora edenda facinora idonei eundant, in hoc eorum Cœ-
Apologia pro
Garnet.
Dodecaphata
Calni causa.
cap. II.
Rom. iii. 12.

Liberius
Cat. f. 60. 5.
100.
Brevi. de formul.
4.

“ lo, noue Coronæ, noue aurcolaæ contexuntur. Dolenda igitur semper
“ erit infirmitas Layne, & Borgia, quia *Paulo* 4. & *Julio* 3. oblatum Cardi-
“ nalarum respuebant: (digna enim hoc loco, & hoc conuentu, ea af-
“ fterio videatur) nam & in sacrificiis apud antiquos Romanos tibi im-
“ molatis, victima quæ reluctabatur, semper reprobari credita est: id-
“ coque meritis laudibus decorandus *Bellarminus*, qui ex nouo Cardi-
“ nalu, nouum genium sumens, retractationes edidit, & loca omnia
“ quæ in eius scriptis in fauorem Principum deflecti potuerunt, castiga-
“ uit. Hæc autem omnia missa faciamus. Satis enim nos nouimus inter
“ nos. Ea vero quæ à se gesta esse gloriatur vir iste, in re politica omnes,
“ antiquos, modernos, prætergressus, penitulatius perpendamus. Quā-
“ uis magnos in re aliqua eum progressus fecisse quis putabit, qui ita in
“ primis mediisque hærebat, ut cùm *Pontificem Romanum* viderat, nō-
“ uerat, ad Dæmonis tamen notitiam non peruenit. Scio autem quo se
“ perfugio tueri conabitur: in infinitum scilicet dari non debere progres-
“ sum alicubi consistendum, acquiescendum. Nec etiam plura admitti
“ debere media, cùm per pauciora res expediri possit. Cùm igitur ei per-
“ spectum fuerat *Pontificem Romanum* omnium malorum causam extitif-
“ se, primumque motorem, maluit ibi acquiescere, quām Dæmonem
“ agnoscendo, nouam Tyrannidem introducere, faterique Papam etiam
“ Dæmonis iura usurpasse. Quam certè opinionem si quis adhuc tueri
“ velit, per nos liceat. Erit tamen nobis argumentum ingenii non ita per-
“ spicacis, si quis ita *Pontificem*, neglecto Dæmone, suspiciat, imagi-
“ nemque sine relatione ad prototypum, colat. Quam autem futilia,
“ quām nihil sunt, quæ in libros suos congesit, hoc manifestum reddit,
“ quod in omni Religione, in omni disciplina aliquis in eum insurrexit,
“ nec quis illum vindicare aggressus est. Nec hoc ideo dicimus, quia
“ ideo minus mala ea putanda censemus, sed quia minus artificiosa, &
“ ad finem in quem diriguntur, minus valida. Non ita nos, non ita pro-
“ gressi sumus: eaenim arte præcepta nostra his in rebus condita sunt, &
“ condita, ut cùm à nobis ad illaqueandos stabiliendosq; nostros profe-
“ rantur, Ecclesiæ doctrinæ & opinionis communioris speciem reueren-
“ tiamque iis induamus. Cùm autem ab aduersariis ad conciliandam
“ nobis inuidiam, aut infirmiores absterrendos producantur, humiliori
“ sorte contenta sunt, & in locum seriemque priuararum opinionum se-
“ cedere non dignantur. Canonesque ipsi nunc splendidi mitraque
“ & tiara insigniti incedunt, & ex ipsa Cathedra diuinum somant, vim-
“ que oraculorum obtinent; nunc autem laceri oberrant, mutiliq; clau-
“ dicant, & claustrale quiddam aut Eremiticum murmure incerto susur-
“ rant; aut quasi ex pulpitis in aures populi præcipitati; aut à Conciliis

pro-

CONCLAVE IGNATI.

producti quæ vel abortus passa sunt, partusque ediderunt ante inani-
 mationem. Papæ scilicet assensum, aut iam vitâ destituta sint, et si diu sa-
 na fuerant vegetaque, ad ciuilia negotia non pertrahenda iudicantur. “
 Nunc nobis stelle fixæ, & firmamento hærentes, nunc autem planetæ
 sunt Canones. Nunc in omnibus loquitur ipse Papa, nunc autem Au-
 tores, è quibus excerpti sunt. Inde varie de *Gratiano* nostro philosopha-
 mur: nunc illi honorem dignitatemq; Adamantum, & gemmarum no-
 biliarum attribuentes, quæ inde nitorem & firmitatem consecutæ sint, “
 quod quasi ex Atomis, particulisque minutissimis conflentur, nunc au-
 tem montem ex arena vndique congesta agnoscimus, & fundamento “
 recipiendo prorsus ineptum. Fateor certè patres nostri ordinis, ex iu-
 uenili quadam ferocia, qua tum temporis omnia audebat, (vix enim ex “
 Ephebis excesserat) male *Concilium Tridentinum* adduxisse, ad regulas “
 certas, & definitiones statuendas, à quibus recedendum non fuit. Sed “
 certè recedendum est; nec dissimulari potest, tam nostri Ordinis scri-
 ptores, quām *Dominicani*, in hoc bello, tragediaque *Rome* excitata, *De Vida Beatae*
Gratia & Arbitrio à castris *Tridentini* transfugisse. Nec enim quæ à no-
 bis scripta sunt ita firma rataque esse volumus, ut ab aliis, dummodo “
 nostri sint Ordinis, immutari nequeant. Ita qua v̄sus est *Demon- Ioannes* & *Apoll. 1 Garci*
 licentia in liberando *Rege Regnoq; Britannia* à periculo depositionis, “
 (quia nūlla in eum lata sententia) Canonibusque multis, quos alii in eum “
 intonandos putarunt, cùm tandem regnum illud hoc opio nostro satis “
 fuerit stupefactum, licebit nobis eosdem Canones ad pristinum vigo-
 rem restituere, regnumq; ita sopitum, aut innato suo calore, id est, bel-
 lis intestinis, aut externis remediis acquisitis, ex letargia sua excitare. “
 Securitatem enim omnem qua gaudent Principes, ex nostra habent in-
 dulgentia, canonumque remissa interpretatione, priuilegia sunt, quæ “
 cùm à nobis emanarunt, vitamque acceperint, à nobis imminui, reuo-
 cari, iugulari possunt, eodem prorsus modo, quemadmodum *Maria-*
ne licuit, à *Concilio Constantiensi* recessisse, licuit etiam *Cottono*, *Maria-*
ne partes relinquere. Quod ramen solis nostris, quibus datum est tem-
 pora nosse, & arcana, licere volumus. Videmus enim ipsos *Sorbonistæ*, “
 qui *Papatum Aristocraticum* sibi constituere videntur, et si opinionem “
Mariana cuertere satagebant, ab eius tamen nomine cæterisque *Iesu-*
tis prudenter abstinuisse. Modestia sane quam in iis non sporabam, qui “
 dum & in terris fui, Decretum contra me ediderant. Nec tamen nihil “
 patientiæ meæ, prouidentiæq; tribuendum, qui vires eorum agnoscēs, “
 infantiamq; nostram, responsionē omnem & exagitationē meis interdi-
 xi. Nec enim tam *Herculei* eramus, ut in incunabulis serpentes extingueremus “

" conaremur. Cùm autem ab illo tempore s̄p̄ius à nostris provocati fue-
 " rint (nec enim regulam pr̄ceptaque a deo ferrea meis dedi, ac *Franci-*
 " *sens*, qui noluit sua ad tempora, & rem natam accommodari) excusandi
 " certè erant, si in nos immittiores extitissent. Si *Parlementum Parisiense* ca-
 " modestia rem peragendam non censuit, sed librum, opinionem, homi-
 " nem, edictis suis infamem reddere maluit, quid aliud de eo dicendum.
 " quām *Gigantem*, & *animal indomitum* esse, quod nunquam à nostris ci-
 " curari potuit. Clamant enim semper vulnanteque *Papa legitimè* & *anno*
 " *nice progredivendum*, idque malitiosè interpretantur, de legibus suis, &
 " Canonibus antiquis, quos per *Aresta* (ut vocant sua, via insensibili, in-
 " vsum reuocare se posse sperant. Hoc igitur est de quo *Machiavellum* re-
 " um statuimus, eum non ita tuto cuniculos suos egisse, quin ab omni-
 " bus deprehensus fuerit. Nos autem qui Ecclesiā quasi Nauem ac-
 " cepimus, alio mari liberè fluctuamur. Anchoram certè habemus,
 " sed apud nos; nec adhuc fixam: figendam autem & retrahendam, prout
 " nobis visum fuerit. Et satis scimus ut & Nauibus ipsis, ita & nauiganti.
 " Ecclesiæ, scopulos, promontoria, quæcunque firma sunt & fixa, pericu-
 " losa esse, & naufragium minitari. Non tamen a deo obstinatè dicimus.
 " nihil proorsus in eius Commentariis esse, quod huic Ecclesiæ inservire
 " possit. Sunt certè eiusmodi multa; sed non iis sumus, qui ab aliis quic-
 " quid emendicemus, aut qui à nobis non profecta Elogiis nostris ador-
 " nemus. Nobile huius temperantiae abstinentiæque exemplum nobis:
 " exhibuit *Senatus Romanus*, qui ideo *Christum* inter Deos referre noluit,
 " quia ab Imperatore res proposita fuit, nec ab ipsis Consilium emanauit.
 " Id autem de quo præcipue gloriatur iste, licentiam scilicet simulandi,
 " mentiendiique à se introductam, nullo nictitur fundamento, nullo colo-
 " re decoratur. Nec enim solus *Plato*, ceterique Rempublicarum Archi-
 " tecti, licentiam mentiendi Magistratibus, etiam & Medicis tribuere,
 " sed & Patres Ecclesiæ, *Originem*, *Chrysostomum*, *Hieronymum*, & stiman-
 " in *Cassianum*, *tes*, non solum eandem in illis doctrinā inuenerunt nostri, sed eos etiam
 " ab omnino reprobationeque hac via liberant, illis scilicet licuisse
 " hanc opinionem tueri, donec Ecclesiæ aliqua definitio contrariam sta-
 " tuisset. Quod certè (etsi non ita liberè hoc proficendum sit) adhuc
 " nunquam fecit. Hancautem doctrinam, quamuis vsu receptam, à Pa-
 " tribus excusatam, exemplis etiam *Prophetarum* & *Angelorum* in scriptu-
 " ris roboretam, itaque iure Gentium, & quasi lege Naturæ stabilitam,
 " quia tamen à nobis profecta non est, aliquantulum declinauimus. Aliā
 " autem minus obnoxiam, quæ tamen eadem omnia Ecclesiæ præstaret,
 " Reseruationem scilicet *Mentalem*, mixtasque propositiones substitui-
 " mus. Mentiendi igitur licentia nec tuta est, nec noua: sunt enim pleraq;
 " ex *Machiavelli* præceptis ita obsoleta, tritaque, ut non dubitauerit *Sera-*

L'opib. 77.
 fol. 24.
 Idem fol. 32.

Observaciones
 in Cassianum,
 fol. 736. ex col.
 lxx. 19.

Tribus 12.
 24.

rius noster (sua tamen licentia usus) *Herodem*, qui tamdiu ante vixerat, ^{358.}
Machianum vocare. Sed ut uno ictu spes eius omnes, omnes ratio-
 nes amputemus, hoc assero, hoc edico, omnia scripta eius, adtaque o-
 mnia huc spectare, ut ad ruinam interiumque regni huius, id est, sedis
 Pontificis, via preparetur. Quid enim aliud conatur, quam ut *Rerum*
 pub. formæ immutentur, ut populo (metallo molli, ductili, fusili, & ad
 nostras impressiones accommodatori) omnem libertatem eripiant,
 destruanteque penitus omni civilitate, ad Monarchias (nomen in re-
 bus sacerdotalibus merito nobis abominandum) omnia reducantur.
 Cum lachrymis dicendum, dicendum tamen, plane nullum ex Mo-
 narchis iam inueniri, qui non aut penitus se à regno nostro subduxerit,
 aut nos in re aliqua graui latserit, vnde autoritatem Pontificis, *Imperio*
 parabiliter minorem esse quam fuerat, facetur *Coronam* noster; Ec. ^{359.} *Dela messe* fol.
 cleiamque Christianam (quod solum Romana competit) *Dominati-* ^{360.} *Synon Tholosa.*
num esse. Inde etiam est, quod non nisi semel in *Hebdomada*, *Cardina-* ^{l.15. c.4. v.7.}
les, iam conueniat, quod sepius facere soliti fuerant, quia negotia in Cu-
 ria Romana pauciora sunt. Ut enim Reges *Britannie*, *Daniaque*, certos.
 que omnes primi generis Monarchs taceam, in ipsa Gallia ita aucti-
 sunt inimici nostri, ut parum absit, quin etiam numero nostris pares
 euadant: viribus autem in hoc superent, quod in doctrina sua vnamimes
 sint, vicinisque Ecclesiis adhærent. Cum tamen nostri, qui Catholicci
 ibi dici volunt, ita à Catholicis Romanis dissentiant, ut non solum Cō-
 cilia, sed & Regē Papæ præferant; illosq; nos Gigantes, *Gog & Ma-*
gog, *Parlementum* scilicet *Parisiense*, & *Collegium Sorbona*, omni conatu,
 omni molidi nostre sc̄per opponant. Etiam & in *Hispania* miserè lan-
 guemus, ^{361.} *Scappus de*
 Iudicio Regis personæ Ecclesiasticæ subiiciuntur, & *Sacralegii*, igni ^{362.} *Iure non scripto.*
 Iudice sacerdotali traduntur. Et quamvis Regni partem, paucum minus, di-
 midiū regni sui Ecclesia Romana concessisse videri volunt, regnumq; cū ^{363.} *Ibid. c.16.*
 Ecclesia diuisisse, ita tamen pensionibus, aliisque oneribus, quib. *Aulici*
 silique procerum aluntur, & conditionibus venerosis insciuntur hæc
 eorum dona, ut potius *Hydro* pati videatur Ecclesia, quam ex ali-
 mentis bene concoctis sanitate frui, & ista omnia potius ad inuidiam
 Ecclesiæ, quam maiestate conciliandam fieri. Sed & in iure Ecclesiæ
 usurpando, non solum Reges *Gallie*, sed & *Britannie* post se reliquit Rex
Hispania. Nouum enim (ait *Baronius*) exortum est *Caput*, pro *Monstra* &c. ^{364.} *De Regno Sibi-*
Ostendo. Excommunicat enim & absolvit, quam etiam exercet potestatem, &
 in *Episcopos* & in *Cardinales*. Appellationes impedit, nec sedem Romanam super-
 periorem agnoscit, nisi in casu prenctionis. Exosum igitur nobis no-
 men, *Monarchia*, & exitiosum: in quod, tanto impetu, tanta ferocia &

CONCLAVE IGNATI.

" acerbitate intonuit *Baronius*, vt frustra aliquid adiuvare conater ego, et
 " si tuā (nefando Imperator) lingua loquerer. Nomen enim *Adulteri-*
 " *nūm* vocat, & *Turrem Babel*: *Regisque*, cui ipse subditus, nisi à nomine
 " abstineat, ruinam minatur. *Interim Tyrannum esse statuit*, & *Bulla*
 " *Conse* quorūm excommunicatum. Hoc autem uno erga omnes se ruc-
 " tur, *Nesciu* zelus imperiosu parsere saltem Deo. Quem tamen zelum, &
 " à *Mundato Papa*, & à *Iuramento Cardinali* inflammatum dicit;
 " quibus omnibus instructus, in Monarchas insurgit. Nec aliam fe-
 " rē ob causam, *Bellarminus* noster regimen Monarchicum tantis lau-
 " dibus effert, quām vt à tanta dignitate seculares omnes arceantur, so-
 " lique Ecclesiæ ea vindicentur. Bene igitur *Rebullus* quidam, (qui
 " iam huic regno innotescere laborat, cùm calumniarum in Ministros
 " *Gallos* Ecclesiæque ibi constitutas satur, etiam in *Regem exterrum* po-
 " tentissimum calatum stringere, & signa conferre ausus est) bene in-
 " quam, & per quam accommodare *Baronium* & *Bellarminum*, *Clypeum*,
 " *Ensemque Ecclesia Romanae* vocat. Gratulor illi sanè de Titulo *Ensi*, nō
 " utro Ordini indulto; tam quod post omnes illorum verborum [*Ecce*
 " *duo Gladii*] interpretationes, ad temporalem iurisdictionem in Pa-
 " pa stabiliendam, à nostris acquiatis, ab aduersariis autem sublatas,
 " elisas, irrisas, nouam suppeditasse videtur, & per *duos Gladios*, Papæ
 " excommunicacionem, *Jesuitarum Regicidia* intimasse; quam quod no-
 " bis supremam illam dignitatem referuauit, vt quemadmodum *Deus*
 " *Paradisum suum Ense Ignito* munire voluit, ita & nos Ecclesiæ nostræ
 " finibus insistamus, non solum vt *Cherubin* ille, flamma ferroque in-
 " structi, sed & nupera inuentione, puluere bombardico: de cuius
 " Autore, an Monachus scilicet fuerit, *Dæmonve*, miror cur litiga-
 " rent *Antiquarii*, cùm vnum sint. Vt autem nefando Imperator)
 " in plærisque rebus id semper conatus es, vt *Eum* imitareris, ita in
 " nobis id egregiè affecutus es. Cùm enim Reformationem Ecclesiæ
 " suæ aggredieretur ille, in tua etiam te idem tentare decuit. Ideo-
 " que *Franciscanos* tuos (operarios certè, artificesque ante nos natos,
 " non contemnendos, per *Capuchinos* reformati: hos etiam per *Re-*
 " *colotes*. Cùm autem & in ipsa Ecclesia Dei, nonnulli in hac Reforma-
 " tione eousque progressi sunt, vt non solum humores cum periculo
 " peccantes, sed & omnem pueritudinem, speciem & ornatum exime-
 " re, spiritus vitales cum sanguine vitiioso simul exhaustire, maciem indu-
 Hippouart. 1. 4. " cete, & spasmum retacumque febre curare tentarent, tu tibi deesse noluisti,
 Aphor. 57. " sed antiquorum tam *Circumcellionum*, quam *Assassinorum* ingénium in
 " nobis reformati, & ad altiora andēda excitasti. Nec enim in *Circumcel-*
 " *lionum* ferocia consistimus, cùm alios ad mortē nobis inferendā lacessi-
 " mus, &

CONCLAVE IGNATI

mus, & prouocamus, nec in *Assassinorum*, qui ad Reges qui per eos trans-
 fibant occidendos, operam vendebant : nam sponte, gravi, vbi queat
 perpetramus. Et quemadmodum re ipsa, à nemine nos vinci patimur,
 ita & *Mysticis* *Mystica* opponimus; & ne Canon ille, *Negri Christi* "Cannibales
"Synodus
"41.
Regul. Ignat.
Cap. profili.
Reputatione
cus culicellum cum cuspide portaret, prophetica aliqua relatione nos respic-
 ret, præceptum nostris dedimus, ut *Culicelli corum frequenter aenantur*; &
 ad viles semper parati sint. Ex uspices enim sumus, prophanis longè so-
 lertiores; nec enim extra brutorum animalium inspicimus, sed ipsarum
 animarum extra, in Confessionibus, & extra Principum in proditioni-
 bus; quorum corda nobiscum esse non ante creditimus, quam ea videa-
 mus. Sileat igitur loquaçulus iste Secretarius; librosque suos eo ho-
 nore affici, contentus sit, quo *Ephemeridas* & *Calendaria* annuensaria
 dignatur Mundus, quæ certis locis temporibusque accommodata,
 ibi alicui breui usui inseruire possunt. Eiusque *Sectatorum* regulæ
 omnes, cœu *Synodorum Provincialium* Canones, vbi condita sunt, reci-
 piantur; nostræ autem, quæ vniuersum mundum peragantur, per-
 meantque, *Conciliorum Oecumenicorum* vicem habeant, vigoremque
 retineant. Loco autem aliquo inter Gentiles insigni, potiatur iste mo-
 do à nostris abstineant. Nec solum de modernis loquor, cum nostros
 dico; vix enim unquam in Romana Ecclesia defuere Monachi, qui
Machianellum longè superarunt. Longa certè mihi videbatur *Ignatii*
 Oratio; & de corpore tamdiu relicto metuebam, ne aut putresceret,
 aut certè fracescere, & sepulturæ tradi posset. Nolui tamen discedere
 è scæua, donec peracta fabula sperabam, si quid corpori accideret,
Iesu *us*, quibus miracula familiaria sunt, & quorum famæ studiosus in
 hoc negotio mihi videbar, commiseratione erga me usuros. Ut autem
 aliquando videram

Aut pluam, aut paleam, qua fluminis innatat oris.
 Cum ventum ad ponem fuerit, qua fornicè transire
 Angusto sumen, recisi tamidèque repellit;
 Duxerat at postquam choreas, atq; orbibus vnde
 Lusit, à liquidis laqueis, & fauibus hansta
 Fluminis in gremium tandem cedit, redditumque
 Desperat spectator scena;

Ita *Machianellus* saepe se erigens, saepe repulsus, tandem evanuit. Ego
 autem in facie vultuque *Luciferi* hærebam. Deprehendi illum ita erga
Ignatium affectum, ac Principes, qui quamvis Officiariis iis intident, exi-
 miam opes conquirendi licentia, tamen de illis queri non audet, ne populo
 eos reddant odiosos. Passus igitur *Lucifer* est *Infernu nouum*, *Diabolu* scil.
 popularem, gloriosum, & sine dubio res nouas moliturum. Voluit igitur in

Cameram interiorem secessisse, receptione præter Ignatius nomen, quem neque secludere potuit, eximie meritum, noctutum putabat amplius ei occasionem dare, suas laudes celebrandi, ceterosque omnes deiiciendi, in conspectu publico, & vulgo Demonum. Sed recedentem turba animarum obsidebat. Confluunt omnes, introitum flagitant, qui quid in rebus etiam minimis innouarant. Etiam qui aut in mundo muliebri aliquid noui induxerant, aut in *Panciroli* Commentariis locum inuenerant, *Porcellana*, *Conspiciliorum*, *Quimana*, *Staphiarum*, etiam & *Cassiris* inuentores, turbam augent. Eorum autem qui *Circulum* se quadrasse gloriati sunt, infinitus pene numerus: sed nubem istam dispescuit Ignatius, imperando, increpando, irritando, propulsando. Nolle tamen corte *Petrum* & *Aretinum* inter ceteros tam male ab eo habitum. De picturis suis portentosis gloriantri, vere certe respondit Ignatius, eum, ut pote non ita doctum, multa latuisse in hoc genere, quibus scatent antiquæ, tam Historiæ quam fabulæ & poemata: ideoque *Aretinum* non solum nihil de nouo addidisse, sed & stimulos iuuentuti ademisse, quæ in eius industria temere confusa, nihil veterius quadratum putaret, itaque infinitum prædiuitemque Antiquitatis thesaurum amissuram. Addidit etiam, *Raderum* ceterosque sui Ordinis, qui poetas castrare soliti, aliosque autores, (interim autem mirabatur ego eos & vulgariam editionem suam non castrasse, quæ verbis adeo obscenæ alicubi abundat, quæque lingua *Hebreæ* (eo nomine *Sancta* nuncupata) adeo horret, ut nihil obscenum effari possit; ita ut unus ex illis (admodum subtiliter) animaduertit, stellam *Veneris* petraro eo nomine in *Scriptores Iesuiti* fo. 12. p. 71. (p. 71. appellatam) non eo animo id fecisse, ut eorum memoria abolentur, sed ut prius experti ipsi an *Spintria Tiberii*, & *Martialis Symplegma*, aliaque huiusmodi, non potius Chimeræ & luxuriantium ingeniorum speculationes, quam recentes & ad artem methodumque deliciarum reducentes extitissent, (nec enim in re aliqua *Theoria* cōtenti, nisi & ad praxin accedant *Iesuite*) discipulis tandem suis, & nouitiis ea facerent communia. Est enim fœcunda Sacramentorum hæc Ecclesia, Diuinis autem onerata, iam & Moralia gignit. In quibus, ut & in Diuinis, vna specie populum contentum esse, volunt; varias autem formas, arcana sua mysteriaque sibi reseruare: cuiusmodi nonnulla sub obscure mihi tum innuere videntur, cùm in vita nouæ Diuæ, *Franciscæ Romane* scribant, *Therum geniale* a *perpetuum Martyrium* fuisse, & *Minuciorum Officinam*. Cùm tamen is fuerit *Aretinus*, qui Principibus fugillandis, contumeliisque afficiendis diu assuetus, habitum inde contraxerit talem, ut & ad supremam Dei Majestatem parvificiendam ascendisse potuit, miror certè *Archijesuitam* istum, etiam non ad fedem in Ecclesia sua triumphanticum admiserit munus tamen aliquod inferioris sortis ei denegasse. Dignus enim mihi videbatur,

batur, qui aut *Ignatius à Valpatalbo*, aut *Lucifero à Vecellio*. Quicquid enim vel *Lucifer* ipse animo concipere potuit, effari audebat iste. Eum tamen *Ignatius*, satis sibi ad omnia munera visus, protrulit; virgentique, baculum intentabat. Nec mitiorem certè *Christophoro Colombo* se exhibuit: qui cùm nihil ei in terra marive imperium fuerat, in Inferno difficultatem minimebat. Pergentem autem sistebar *Ignatius*. Meminisse te decet, inquit, si quid huic regno emolumenti ex detectis terris Occidentalibus eveniat, id omne nostris acceptum referendum. Si enim obtinuisset *Dominicorun* sententia, *prædicatione sola*, non vi inferenda incolas ^{Maradius M} reducendas, vix certe tot sacerulis, *vicos centena milia hominum ad 150.* per ^{tellus, Praefat.} in *Oceani*. ^{in Oceani.}

Caribales, ut qui fidem amplecti noluere, servitio pleberentur, in alias Provincias extensa non fuisset, defuissent nobis viti, qui terræ beneficium eruissent. Nisi nos, sublata eorum Idololatria, nouâ, nostrâ, id damnum iis compensassemus, nisi nos, genti ignaræ barbaræque, res aliquando naturales, aliquando confictivas, pro miraculis obtrusissimus; nisi nos etiam, ex *Americano* pretioso stercore confectum *Pharmacum*, Princibus *Europeis*, eorumq; proceribus, & Consiliariis insinuare, applicare, parati semper essemus, parum certe ex his locis detectis (quod fortunæ referendum) effectum foret. Laudo tamen pertinaciam tuam, patientiamque: cuius (quoniam ea tibi præcipua virtus) & hic exercendæ occasionem habeas & in loco remotoe consistas. Etsi autem *Lucifer* turbâ istâ nimiâ & candidatorum diluicio pene obrutus, cōcitatior factus, quasi vicariatum quendam, aut à latere legatione concessisse *Ignatio* videbatur, potestatemque paulo minus absolutam ex arbitrio omnia agendi, errorum tamen suum, periculumque deprehendit. Meminitenim quanto impetu *Canon Alimi* vibrari ab iis solet, quo *Rex Franciæ*, non quia flagitiosus, sed quia inutilis depositus à sede dicitur: Regesque à dignitate *Paris de Puisi* excidere, si aliis rebus dediti tempù publicam officiariis administrandam relinquent. Voluit igitur & ipse rei gerendat manus ad mouere suas, sequi immiscere; ne *Ignatio* forte daretur *prescriptio*; quo titulo, satis nouit quantum in alios Principes prævaluerat & adhuc se tuerit *Ecclesia Romana*. Etsi autem *Ignatio* gratulari se simulabat, de se ab ista importuna turbaliberto, cùm tamen illum vidit, hoc solum agere ne nemo admitteretur, maiori opus esse diligentia putauit. Nam quamus de Patriarchis suis bene sperabat, qui diu ante locam interiorem adepti fuerant, & cum quibus *vt dixit Abbas quidam Diabolo*, eum post longa interna tentanti, ipse cum *Sophronius*, & *Senecas*, eos scilicet ius suum retenturos, strenueque defensuros, sequi aggerem, si quid noui moueret, *Ignatio* opposituros; si tamen solus in hoc seculo induceretur, metuit, ne tam eius spiritus, quam eorum erga illum

*De syndicatu
de ecclesi. Reg.*

reverentia in dominum suum augebatur. In omnes igitur angulos orbis coniector; & longinsecatum, vidit tandem Philippum Neriū, qui non satis sibi conscius, de egregio aliquo erga huc regnum merito suo, a portis abstinuit. Animo autem recolebat Iac. Lucifer, Neriū, Ordinemque eorum, cuius institutor fuerat. Congregationem scilicet Orationis, ideo præcipue à Pontifice Romano erectos auctos, priuilegiis honoratos, ut assiduis de *Vitis Sanctorū*, & iniquitatumque Ecclesiasticarum, orationibus ad populum habiti, ita nonius honoris conciliaris, ut in d. *lesitarum* torrens, & conuulsus et gaudios superstitio languidior patitur, tepidiorque respondeatur. Iam enim de illis metuere ipse Papa cœperat, & cœperant enim & illi paradoxum suum spargere. *De Confessione & Absolutione per literas, & internūcios exhibenda*, eaque arte omnium Principum arcana ad se trahere: tentauerant etiam & Monarcham magnum Italiæ in hiantem contra Pontificem solicitare, cui articulos quosdam, de corpore formando obtulere. Gaudent autem inutua sibi exempla esse Papa & Lucifer. Quod igitur fecerat ille in Media, in Infero regno hic tentare aggreditur. Accersuit igitur Philippum Neriū; animique in illum propensi aliqua signa edidit. Superdior autem erat Neriū, quam ut ea rite interpretari potuit. Vedit tamen ea Ignatius, & priusquam Lucifer ad apertiora descenderet, aut tantos hac in re progressus facheret, ut cum honoris eius constantiaque semper ratio habenda fuerit, nulla ratione à proposito suo abduci posset, aut averti, cito opponendum, re adhuc tantum non integra existimauit. Se iam videre, dixit, Luciferum minus cum Philippo versatum, quam cum Jesuicis, qui nesciret quam apertum ei hostem se professus fuerat. Nec enim solum Visiones omnes respuit, & iussitque quendam conspuere in faciem B. Virginis, cum ei apparuit, quia Demonem esse putabat, & aliusque Medici specie moribundo insidiantem depellebat, & nec facile adducebatur, ut quemquam à Demonis vexatū ciederet, sed etiam, cum ei tres Damones in via occurtabant, non exorcismis, non signo Crucis eos dignatus est, sed simpliciter neglexit & præteriit. Alios fortasse ad Religionem excitabat, ipse autem in seculo rūm mansit, adeo ut memini. Eum Campanum seu Tintinnabulum vocitare solitum, qui cum ipse foris maneret, alios alliceret. Nec & qui Congregationem eius sequuntur, Voto aut Sacramenti vinculo se obstringunt; nec quidquam, de quo ei gratias referat hoc regnum novi, & nisi quod Romanum adscribendos Annales impulit. Neriū autem ad hæc omnia mutus, quasi de alio dicta. Historia certe suæ, eorumque quæ de illo scribuntur, ignarus prorsus aut oblitus. Ausus autem est ipse Lucifer (patientia gravis vix impetrata) eius partes suscipere, eousque progredi, ut dicere posset retinetur, *Berunum, Boicum, aliosque ex hoc alio Neriū profec-*

a. *Vita Neriū*,
b. *Fol. 107.*
c. *Fol. 102.*
d. *Fol. 212.*
e. *Fol. 229.*
f. *Fol. 19.*

f. *Fol. 26.*
g. *Fol. 113.*

h. *Fol. 163.*

Etas.

cios, liberiori, spaciiori, duriori. In Principes scilicet Papae, legatos, & omnia directe iurisdictioni, melius consulariisse, fortius proponendis, quam qui meticulousius quam patet, manifestaque tamte coarctare commen-
 dia, reuaggressi, vias obliquas, ambages perplexas, & circuariis, non
 que circumstantiis intiles. Hac in sestantes Bellum missum, sunt
 commenti. Omnia autem ista ab alumnis suis edita, *Nemo* debet ut
 vt radici poma. *Ignatius* autem cum cum videret partes omnes agere,
 Iudicis, Aduocati, Testis, priori insistens consilio, rumpendam Orationem putauit, ne cum merita *Nerii* decantasset, ad praemia obligare-
 tur. Quid autem, clamat *Ignatius*, fecit iste, quid perpetrauit, ciuitat^{is} sequaces, in speculationibus, in preparatoriis semper exercitati? Li-
 basti de iurisdictione Papæ scripti, quid aliud sunt, quam *Medico-
 rum* de morbis disputationes, aut de medicamentorum compouendo-
 rum modis; qui cum in libris delitescunt, dum nemo ad aegrum pergit,
 morboque medicinam accommodat, quid ex illis boni, quid emolu-
 menti? quam partem, quod membrum corporis languentis aggressi
 sunt isti? quo in Regno, humores in Papam peccantes, igne ferroue
 expulerunt? Quam Remp. in Anatomiā dissecuerunt? quod scele-
 ton ad posteros erudiendos confecerunt? Hosce morbos, verbis pra-
 dicationibusque, ceu carmine & incantationibus curari posse sperant?
 Si autem hoc honore inde dignus putabitur, quia ex eorum scriptis ali-
 quid decerpi posse videtur, quod ad hoc negotium accommodarique-
 at, cur *Bezam*, cur *Calvinum*, ceterosque eius generis hic in Infernis
 non haberemus? in quorum libris nonnulla inueniuntur, quæ hucto-
 queri possunt. Sed cum nec ad *Monarchias* extirpandas collimarent, nec
Canones aut *Aphorismos* ad res omnes accommodandos, sed circumstan-
 tia incertis obnoxios ediderunt, nec quid alias in Principes durius
 statuerunt, nisi ubi supremam potestatem in populo, aut *Ephoris* refe-
 disse opinati sunt: nec hanc etiam potestatem in principem irruendi,
 aut à priuato artipi, aut ei delegari posse dicant, nec ideo quisquam ex
 eorum discipulis in vitam principis sui aliquid peregrisse se glorietur; vi-
 demus hunc locum iis semper fuisse occlusum. Fuere sane ex illis (eti
 illis hunc honorem inuidem, vt cum *Knoxio*, *Goodmanno*, *Buchanan* &
 numerentur) qui nostros æmulati, reip. tranquillitatem perturba-
 runt, Principib^{us} isque iniquiores extiterunt, nec suo apud nos in hoc
 regno aliquo loco carent. Sed cum nihil, nihil suis manibus per-
 egere, nec inde se excusare possunt, quia minus valebant, quid
 enim aut *Clementis* aut *Ranillaci* viribus tribuendum est, aut quid,
 eius ausibus, qui vitam suam negligit, in mediis castris imperi-
 um? ad haec secentam sacramque Cameram vix aspirant.

Briffen-de for-
mell. 1.

Rönskrik. Ma-
nual. Franciscan.
no. 1.9.

Rönskrik. syda-
rum.

CONSELIA VITÆ PÆGINA
et subiecti voluit Lucifer, non omnes formis quæ in regnum visceris
gratias suæ munera, & pessimæ armas fuisse, ut ipsi omnibus Con-
fessis, omni deficiunt, semper interfuerint. (quod tamen, non ut re-
sistunt, sed ut magis impie, patetque mendaciorum, dicitur erat.)
Satis autem esse, quod & Confessarii ita animos imbuant ea doctrina,
ut iam non quasi medicina, sed ut alimenrum a natura accommoda-
tum proponatur: nec magis ad res istas peragendas, Jesuite per-
sonam iam requiri, quam cordis humani, quod spiritus per omnes
accusemittit, in omnibus artibus presentiam. Confubitus Romanis, qui
pro patria & exercitu se deuouere Dei inferis soliti sunt, licuisse ipsis à
morte abstinere, & quemlibet e legione sacrum facere. Ita & Jesuite,
quemlibet e populo, (gaudent enim & illi Franciscanorum privilegiis,
apud quos nomen populi, omnes extra eorum ordinem continet) ad sua faci-
tua perpetrandæ excitare. Hoc autem si concessum fuerit, Neria-
nos nemini inferiores, quorum libris si quid Jesuitis omnibus huma-
nitus contingenteret) Ecclesia contenta esse poruit, nec de penuria:
macièe ei in eundem foret. Hæc loqui voluit Lucifer. Tacere autem sa-
tius visum, tuisq; Animaduertit enim Ignatium signum dare, omnes-
que eius cohortes, numerosas, vafras, retum nouarum auidas, cristas:
erigere, fremere, in corpus unum coalescere, omnia eorum monumenta,
quanta fecerat, quanta passi fuerant, conquirere, producere, estimare. Le-
gio autem Anglicana, quæ Capistrata dicta, quā ducebat Campianus, clau-
debat (ni fallor) Garneus, præ cæteris ferociebat. Et quasi secundum ali-
quod Martyrium subeundum, aut ipsa immortalitas exuenda esset, ad
quidvis paratissima. Nérium igitur ut se subducat tacitè monet Lucifer;
acc quid de eo addidit. De alio autem inducendo iam desperans, de ex-
cludendo ipso Ignatio serio cogitat. Ita igitur eum aggressus: Doleo, mi I-
gnati, nec in aliis merita, hoc loco, ne hic locū tuis meritis dignum me
inuenisso. Mibi si mori licuisset, de successore video nō fore litigandum.
Quod enim in Cælis primum facinus perpetraui ego, quo Imperium:
hoc adeptus sum, si & à re factum non est, inde excusari potes, quod
quid fuerit, ignorant omnes. Si enīt quis veterum, cum superbiam a-
lins luxuriam, aut mendacium fuisse autem, vera dicat, aut si in Ca-
sūs, qui artem peccandi proficentur, inueniri potest, certè de eo
peccato omisso, accusandus non eris. Iam autem cùm nec à me dese-
ri, nec in partes scindi potest hoc regnum, hâc viâ succurrentum pu-
to. Ad Pontificem Romanum litteras dabo. Ille Galileum Florentinum ad se
vocabit: qui nonum Mundum, Lunæ scilicet astrum, montes, nemora, vr-
bes, iā satis perscrutatus est. Qui cum primis suis perspicillis id efficerit,
ut illum tam ex propinquo intueretur, ut de eius facie, formaque, &
rebus.

rebus minimis sibi sanseceris, nonis enim sunt quae haec maiores pro-
gressus fecisse credendus sit) conflictis. *Et Romanorum* inveniuntur in mediis
I*magis*, cum ratem quandam in artibus illius nostra, & utrumque pro-
prius trahere valebit. Illic *Ignatius* omnes, & nullus enim id negotium
spectare semper vociferantur, transfringunt. Ecce si hincque *Ignatius*
cum Romanis conciliabunt. Certe non ibi diu degent *lesuita*, quin
sponte sua nascatur & *Infernum*. In id tibi erit Imperium; ibi regnum,
ibi domicilium statues. Et quemadmodum ex terra in *Lanam*, ita &
ex hac in certa astra quæ etiam & Mundi creduntur, *Inferni* tuis sem-
per facilis erit transitus, eoque modo *Inferna* propagabis, imperium-
que tuum dilataris, propriusque ad sedem quam reliqui ego, ascen-
des. Non expectauit dum peroraret *Lucifer*, *Ignatius*. Quamprimum
enim eum respirare vidit, vultum *Ignatii*, si quæ in ea mutatio, exploratu-
rum, moxque oculum ad alium *Inferni* locum, vbi ingens exortus ru-
mor, conuertere, hanc artipuit occasionem *Ignatius*, quasi finem dicendi
fecerat. Respondit itaque, de eius tam erga Romanam *Eccleiam*,
quam Ordinem suum benevolentia, noua singulos dies producere te-
stimonia. Hoc etiam ultimum in primis numerandum. Nosse scilicet *Pontifi-
cem Romanum*, eximia devotione, omnia à *Lucifero* profecta Consilia
semper amplexatum, obsequitum. Sperare inde se, illum negotium
hoc *lesuitis*, Imperium antem sibi reseruaturum. Nec non & *Pontifi-
cem* se credere ante de hoc cogitasse. Et cum *Personis* Angl. de Ca-
dinalatu spem ingessit, hunc locum, hanc nouam Ecclesiam cum in a-
nimo habuisse. Breui futurum, ut omnia quæ in terris nuper passa est
Romana Ecclesia, ibi resarciantur. Hoc etiam aperto refugio, sijam in
maiores angustias reduceretur, aut ei ultima impenderet exterminatio,
minus mundo uniuerso dolendum esse. De Receptione autem *Le-
suarum* non esse dubitandum (et si & inuitis regibus se penetrati-
tos proflentur) nunc præfertim, cum omnes terræ Principes non so-
lum licentiam abeundi, sed & Apostolos suos libentissime & alacriter
iis concessuri sint. Nec nimium ieluctaturi putandi sunt, si & ipse
Pontifex eos comitari dignaretur, & vaticinium sui *Gersonis* *De Auspici-
tate Papæ*, hoc saltem modo implere vellet. Adde etiam quod fami-
na ibi regnare dicitur, quibus semper fœliciter vñi sunt, qui quid in Re-
ligione innouare tentarunt. Quanta diligentia *Pulcheria* & *Endoxia*
Imperatrices, de *Paschæ* statuendo à Papa sollicitatae sunt? Quam
obnixe de Imperatrice ad suas partes trahendatam *Pelagius*, quam *Pa-
pa* literis contendebat? Si enim *Julie* honos tributus fuerit, ut in Numis
publicis *Master Castrorum*, & *Dei* *mater*, & *Augustorum*, & *Senatus*

" & Patria Mater diceretur, quid ni fœminæ à nobis imbutæ *Mater*
 " Ecclesiæ dici possit? Cur non ingenio fœminarum fidendum nobis
 " fuerit, cum & aliquando Ecclesia nostra *Famme Pontifici* se credide-
 " rit? Qui autem ita felices in fœminarum gratia auctupanda putamur,
 " vt ideo nec fœminis liceat de nos nostras ingredi, nec nobis, *Curans Monia-*
 " *lum suscipere*, quique per omnes Indias gratiam earum & benignitatem
 " experti sumus, aut saltem (tam quia is mos antiquis *Hæreticus* in opinio-
 " nibus suis insinu undis, quæ quod iis qui artes noltras norunt valde cre-
 " dibile illud semper putauimus) in literis suis anniuersariis de hoc glo-
 " riandum putarunt, & aliquid vero addendum, quibus id muneris da-
 " tum est, cur de hac *Regina* male nobis ominaremur, quæ etiam moti-
 " bus est & passionibus non infreuent obnoxia? Sæpe in absentia
 " solis languet, sæpe in Eclipsi deliquum patitur, & in articulo mortis
 " posita videtur. Tum peragendæ erunt partes nostræ, tum artes exer-
 " cendæ, & quicquid volumus extorquendum. Experiendum etiam
 " quid *Carmina* & *Incantationes* in eum valeant. Quæ enim poetæ di-
 " ctabant, nec vera ipsi putauere, nos vera esse & mysteriis referta sæpe
 " experti sumus. Nec certè aliquam in mentem reuocare possum fœmi-
 " nam, quæ aut spem nostram fecellit, artesue elusit, vna dempta *Elizabe-*
 " *tha Angle*. Cui etiam id ignoscendum fuit, quia fœminam penitus
 " exuerat; cuius præcipuam dignitatem, scilicet, vt mater fieret, cur exo-
 " ptaret, cui sine uxoris, matrisq; aut aliis ea indignis titulis fœmininis, is
 " aliunde successor præparatus fuerat, qui diutius à regno detineri non
 " debuit. Horum autem principum de honore cum hæc loquor, homo
 " iis inimicissimus, non alio me furore impulsu sentio, quam cum bruta-
 " ta animalia hostiam adorasse, à nostris dicuntur. Nec certè volens *Eliza-*
 " *bertha* *Manibus* lito; (à quo verbo irridendo, cùm à *Rege Britannia* pro-
 " latum fuit, vtinam abstinuisse *Personam* noster, cùm & idem verbum
 " usurpauerit alter è nostris, dum *Garnet* inimicos increpans, *Beati Gar-*
 " *nati* *Manibus* eos insultare dicit.) Nec tam ab omni innouatione libera
 " *Elizabetha* fuit; adeo enim obsoleuerat antiqua Religio, vt eam ad
 " pristinam dignitatem reducere, eam renouare, quædam innoua-
 " tio fuit. Eaque arte, sexus infirmitatem (si quid in hac re pariebatur)
 " eludebat; cuienim parum fœminæ inerat, parum Innouationis satis e-
 " rat. Sed nec etiam proprie Innouationem dicere hanc ausim; ne *Lu-*
 " *thero*, cæterisque procul à nobis in cœlis exulantibus, aliquid in hunc
 " locum iuris deberi saterer. Procliuorem autem, ad Innouationes no-
 " stras, *Regiam Lunaticam* fore speramus. Diu enim cum illa perquam
 " familiariter versatus est *Clavius noster*; quid ab initio fecerit, quid fa-
 " ctura sit, quo modo erga vicinaregna, cætera astra, mundosque tam va-
 " gantes,

Regul. Iesu.
 fol. 73.
 Ibid. fol. 47.

C O N C L A V E I O N A T L

Santos, quām firmamenta nos se gerat, queis cum se dera, coniugia, se-
 cūtates ineat, quōd aures se tur, modo ei adhuc *Ephesensis* perspectum
 habet. Maior autem est, quām qui *Regina* ! *misericordia* autē *Consilium* in-
 siendē, autē *Confessionibus* quē dñobis velius donari possit. Nec in
 re tantilla rātus hēmo depe: dendus. Nec enim alium habemus, ad
Solem, Mūndo: que alios transmandanos delegandū. Illūm igitur
 ad maiora reseruabimus. *Herbētus* nōster, aut *Brens*, aut *Vellus* (qui
 sōl ex nostris aliquid in *Mathēm. scītis* se valere, scriptis testantur)
 quām quis in sīpidi puerūt, & puerūs, indigēt rāmen non erunt, qui &
Lunāce huic Ecclesiæ *Catechismos* accommodare, eiusq; progressus a-
 spectusque obseruare possint. Etsi enim & *Carnētus Clauīnus* magistrum
 habuit, parum rāmen in Scientiis proscicit, sed *Bellarmino* (altero etiam
 eius p̄ceptore) imbutus, eiusq; *Dictatis* plenus, ad politica anhela-
 nit. Sedibus ibi dehixis, hoc certè non parum dignitatem nostram au-
 gebit, quod in literis ad terrām demittendis, si rāmen non tota ad nos
 euanescat Ecclesia Romana miracula quāvis effingere semper nobis
 licebit. Quod & ex *ndis* nec infeliciter certè tentauimus; donec v-
 nus ē nostris, simplicitate & ingenuitato *Christiana* magis quām *Iesu-*
Acōstis de pro-
cur. Indo Salv.
miracula ibi non fieri dolendo agnoscit. Certè satius nobis fuisset,
lib. 2. cap. 9.
 omnes quinque fratres *Acōstas* ex nostro Ordine expuisse, quām vñuſt
 eorum hoc in nos opprobrium euomuisse. De his viris enim ē nostris,
 qui scilicet vera, nimis rāmen cruda fatentur, verè *Gregorius* nōster di-
 xit, *Nullum corpn̄ s̄ne s̄hi excrementis esse*. Huic autem Contemplatio-
 ni, futuriq; Imperii politiæ constituendæ, non est nunc nobis (etsi
 admodum gratum sit, indulgēndum, nec tu in his occupationibus am-
 plius detinendus. Scribat *Amphitudo* vestrā; Consilium exequatur *Pon-*
tifex; accedat *Luna*, quādocimque vobis visum fuerit. Interim quasi
 diuersorio, mihi vti liceat interiori ista camera. Etsi enim *Gregorius Pa-*
pa perpetuo dolore stomachi, & pedum ab *Angelo* percussus est, quia
 precibus suis, Deum ipsum ad *Traianum* ex inferis liberandum, & ad
caelos transferendum compulerat, ideoque *Dens*, ex ore *Gregorii*, omni-
 um successorum sponsionem accepit, neminem eorum id amplius au-
 surum, in me tamen renocando, nullum Pontifici imminere potest pe-
 riculum, tum quia nec de me cogitasse in hoc pacto putari potest *Dens*,
 de quo ipse nunquam cogitauerim, pactumque inde irritum reddatur,
 tum quia nec ita violetur sponsio, si non in *Cælum*, sed ab *inferno* ter-
 reno, ad *infernum Lunācum* transferendus sim. Plura addere verum
 rumor, de quo dixi, vndique increbescens: *Luciferoque percontanti*
 quid cause, responsum, *Animulam ad oras Inferni appulisse*, qui *Ponti-*

“ sicq; tandem exoratum dixit, ut Ignatius inter Diuos tefret; eisq; quā
“ Canonizationem eum maturare. iniquum enim esse, cum omnes arti-
“ fices, laniūq; prophani, peculiares quos inuocarent Diuos habent, so-
“ lis laniis spiritualibus, & Regicidis suis decesset. Cūm autem Iesuia Cot-
“ tonii in questionibus suis, ex inuisibili priuilegio Dæmoniacæ exhibēdis,
hanc inter alias, tam Anglia quām Gallia pernicioſas, posuerat. *Quid pro*
Ignatii Canonizatōne mihi faciendū? tandem animaduertit, *Regem Hi-*
ffania Philippum, & Henricum Gallia per Legatos suos Roma contendere
de hoc negotio, quo scilicet eorum solicitante Ignatius proucheretur, (v-
terque enim eum sibi honorem deberis ingebat, cūm vterque Rex Na-

Barri Mathie-
ss, lib. 1. Nov. 4.

marie, & ea arte vterque Iesuitas eludebat; nam & D' Alcala & Francisci fa-
milia, & Penaforte Iacobita, Philippo Rege id agente, in Cœlum, teglectis
Iesuitis, missi fuerant) tandem de Regibus desperauit. Notis certe Iesu-

Litteris ad eas tantum debere decorū ei videbatur, cum & ipse Baronius ad eam con-

stantiam progressus est, vt de iniuria Regi suo illata postulatus, se literis
ad Regem excusare non ante dignatus est, quām *Conclave* perageretur; ne
si tum Pontifex creatus fuisset, id beneficio Regis ei contigisse aliquis pu-
taret. *Papam* igitur ipſi aggrediuntur. Fatentur malle se in ea omnia à Pa-
pa restitui, quæ in *Gallia* Regno, & *Venetorum* Republica amiserant, quām
Ignatium in cœlis collocari: idque potius Papam facete debere, ex Ordī-
ne quem in Creatione *Dens* ipſe secutus viderur, qui prius Terram orna-
uit quām Cœlum: & hoc etiam argumento se *Israelitū* probavit eorum

Deum esse, quia scilicet *Anaean*, & alia beneficia temporalia eis imperti-
tus fuerat. Cūm autem illud Papæ omnipotentiam iam superaret, in Cœ-
lis quid possit, & quum esse illum experiri. Voluit autem ille titulo *Beati*

*(quem & Aloisio Gonsaga à Principibus eius Familia, magna importuni-
tate solicitatus, concesserat) illis satisfecisse. Voluit etiam *Xaverium*, qui*

miraculis claruisse dicitur, honore isto decorasse. Quiduis voluit, dum-

modo Ignatium ei præterire licuisset. Vixit tamen tandem est; & tam ipso

Papa, quām Cœlo ipso inuito, nec etiam annuente ipso Lucifero, Ignatius

*in *Diuersorum* turbam detrudendus erit. Hæc omnia, Doctore Nello Gabriele*

L. i. de verb. obli. (de quo Bartolus) factus peritior, qui ex mortu labiorum, sine voce edita,

omnium sermones intelligebat, in omnium vultu legere mihi visus sum.

*Ea (cum iam à Lucifero deprehensa (litem terminabant: nec amplius ha-
-*

rendum de Ignatio inducēdo putauit. Cui iam ex Canonizatōne nouum

ius, nouus titulus acquisitus erat. Metuitque, ne de morta cum Papa in-

creparet; cum Canonizatio fere quædam declaratio iam sit, qua homi-

nem de Ecclesia Romana bene meritum, summorum iam in Inferno ho-

*notum participem fieri, omnibus innotescat. Amare enim ubique *An-**

gustinum, plarunque singunt isti viri: nec volunt illum acutum quidem

men-

mentitum, cum dixerat, *Mulierum corpora in terris honorari, quorum amatores torquentur in Gehenna.* Manum igitur Ignati prehendit Lucifer, & ad portas dicit. Ego autem de eius Canonizatione adhuc dubius, ad veritatem perquirendam proficiscor. Vix enim credendum putavi, *Paulum* s. qui nuper urbem *Romam*, Ecclesiamq; tot impensis onerauerat, cum *Franciscam Romanam* Dinis immiscerit, ad *Ignatium* prouocandum, cum iam nemo Regum aut impensas ficeret, aut sollicitaret, tam facile accessurum: nec simul Thesauros Ecclesiae utrosque aperturum. Vix enim à *Lesne* s. qui 800. à *Christo* annis, primus aliquem in Canonem retulisse legitur, id factum esse animaduerteram. Nec puto *Paulum* s. ad hanc fæminam sanctis ad censendam alia ratione ductum, quam quod illa, quam societati sua indixerat, Regula, à *Sancto Paulo* dictata fuerat & scripta. Etsi enim ei scribendæ interfuerint etiam *Petri*, *Magdalena*, alii, *Paulus* tamen auctor fuit. Cùm autem veteres *Pauli* Epistolæ huic Ecclesiæ officiant nimis, per quam cupidè certè arrepturierant, si quid ille tandem scriberet, quod ab illis staret, & secundam iam conuersionem ad Papismum (cum ex eius primâ ad Christianismum nihil illis lucrosum adueniat) scriptis testari vellent. Nam certè *Paulum* s. hoc in negotio, *Deum*, *Deum esse opportunissimum*, *cum Divinitate vixisse familiariter, predestinationem insufrantem audiisse*, in *Concilio Divinissima Triados assedit*, (quæ de illo dicit *Valladerius*) non ita necessaria mihi videntur, cùm *Pontifices Romani*, ista, ut homines, & humanis passionibus plerunque ducti, peragunt. Competi autem tandem, à *Gazettiero* quodam, qui vulgi rumores *Roma* cortadere solitus, unde literas venales, ipsis *Iesuitarum Iaponicis* Indicisq; futiliores, mendaciores, conficeret, hoc ad inferos delatum, & ab animula *Iesuitula*, nouitâ, credulâ, implicita fide acceptum, sparsumque. Risi certè *Luciferi* credulitatem, nec amplius de Infidelitate accusandum putavi. Reuersus autem sum, ut si forte ianguæ occulæ non essent, aliquid de *Ignatii* etrorumque qui ante eum eo loco gauisi fuerant, mutuo affectu annotarem. Ille autem adhuc sere in limine hætens, nouam litem intentarat. Protinus enim in locum supremum, & à *Lucifero* solito proximum, oculos coniecerat; eum occupatum cernens, *Luciferum* sistit; rogarat. Quisnam ille, qui eam sedem usurparet? Dictum ei est, *Bonifacium* esse; cui, *Nomori* eximio, quique primus nomen *Episcopi Uniuersalis* sibi vindicauit, id honoris tributum. Illene *Nomor*, intonuit *Ignatius*? Aut hoc à me ferendum, cuius in hoc laborauit Alumni omnes, ut omnes ante illum *Papam* id nomen retinuisse, probatum redderent? *Gregorium*q; Papam non de nomine *Anachristiano* assumendo, sed de Iure Pontifici Romano debito, usurpando, *Ioannem* Patriarchæ redarguisse. Téne etiâ docuit, *Lucifer*, aut Ecclesiæ Romanæ immemorē certè, aut eius Imperii Arcanis imparé, minuusq; capacem, sententiaz iudicioq;

Valladerius
fol. 57.

in inferno fuisse donec facere, quod enim varieti consentire potuit, non tam eni
m effigie suorum Organis analogum, consonanteumque? A duolat igitur I-
gnacii, in Beneficium intuit, & sede exuit. Eum autem pari passu comi-
tatur Lucifer, auxiliumq; ei praestat; ne si cum desereret, ipse sua sede pe-
nicitascur. Ego autem ad corpus iudeo, quod

*Qualis hesterno maledicta rora,
Et modo tandem reperfacta sole,
Excitat somnum, Tremulam Coronam
Erigit Herba.*

*Quae prius languens, residens, recutia,
Oculum terre dederat. Lubarq;
Denegatum tamdiu, nunc resurgens
Solis anhelat.*

Animæ aduentu satis refotum est. Hæc autem quæ videram, sæpe mente
recolens, quæm scilicet eleganter & concinnè in omnibus sibi mutuo re-
spondent *Roma & Infernum*, cui videram Papam in inferno à *Ie-
suita* sede spoliatum, suspicatus sum idem
eos & *Rome* conatuos.

Apologia pro Iesuitis.

Bona in Am-
phite. **T**andem ad *Apologiam pro Iesuitis* accedendum: id est, de illis
silendum. Fauet enim illis, quisquis de illis racet. Nec
certè cuiquam, diutissimè locuto (et si ei *Oceanus Clepsydra* es-
set) vñquam deerit, quod de eorum flagitiis addere possit. Si
cui quid huic *Apologiae* subtexere visum fuerit, per me liceat: tri-
bus quatuorve versibus spatum relatum videt. Paradoxo ta-
li satis. Nec totum, *Iungius*, *Scribanus*, *Gretzarus*, *Richeomus*, *Cy-
donius*, aliive *Apologis* assucti, belloq; (quod aiunt) defensio pe-
ne macerati (modo *Vera & Bona de Iesuitis* dicant) occuparent:
nec se hoc solamine tutentur, ipsum *Catonem*, quadragies &
quater, causam dixisse. Nam & toties absolutus est: *Quod de
Iesuitis negant Parlamenta tam Anglica, quam Gallica.* Cui autem
breuior quam par est, hæc videatur *Apologia*, totum librum pro-
Apologis interpretari potest, ex illa ipsorum *Regula*, maximum

Innocen-

APOLOGIA

*Innocentia argumentum off. accusati ad Eusebium. Ita ansem. quod pro aliis
dum adbuc alicubi viribus ad nocendum pollicator, gaudet etiam
Apologia. Futurum breui, ut, cum quemadmodum à *Principiis* et *Principiis*
spoliati, detrusi, in Galliis ventilati, &c. magici fuerint; ita &
à reliquis Principibus deserantur, ipsa eorum imbecillitas eis
fiat *Apologia*, reddanturque necessario innocui, quodque de
Curribus falcibus instructis dixerat *Vegetius*, *Iesuitus*
accommadetur, primo terroris suis-
fecit, post deriso.*

FINIS.

LECTORI.

*Iesuitarum Demonem credo operae insedisse: unde alius tot errata? No-
stra autem hic corrigimus: sed quando Iesuita sua?*

Pag.3.lin.17. Rebuccus, pro Rebullus. Ibid.19. Cubale, pro Cabale. 5.27. Hymnus,
pro Hymnos. Ibid. Alanda, pro Alauda. 5.31. iis deus, pro iisdem. 7.8, Francifa-
nis, pro Franciscanos. 8.marg. 81. pro gi. 9.37 Cunale, pro Canale. 10.31. Juris, pro
Veris. 12.31. perducere, pro perduxere. lin.33. accersitus, pro accersitis. 13.34. tac-
ta, pro Tanta. 14.19. missi pro missis, 43. tibi, pro vbi. Ibid.marg. Diego, pro Biego.
15.8. Illinc, pro Illine. lin.24. peccatis, pro piaculis. 1.39. pro largiatur, largiantur.
29.23. nobis, pro vobis. 21.28. dele Regni. 1.29. Dimidium, pro Dimidiam.

